



รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์
แนวทางการส่งเสริมการวิจัยของอาจารย์ในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

วทัญญู วุฒิวรรณ

โครงการวิจัยประเภทงบประมาณเงินรายได้
จากกองทุนวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยบูรพา
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562

สัญญาเลขที่ R4/2562

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์
แนวทางการส่งเสริมการวิจัยของอาจารย์ในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

วทัณญ วุฒิวรรณ
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2563

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากงบประมาณกองทุนวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยบูรพา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 เลขที่สัญญา R4/2562 โครงการวิจัย เรื่อง แนวทางการส่งเสริมการวิจัยของอาจารย์ในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี เพราะได้รับความร่วมมืออย่างดียิ่งจากผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจเครื่องมือการวิจัย ผู้บริหาร และอาจารย์ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่สละเวลาในการสัมภาษณ์ และตอบแบบสอบถามการวิจัย ซึ่งให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยอย่างยิ่ง จึงขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัย ขอขอบคุณกองบริหารการวิจัยและนวัตกรรม มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ได้เห็นความสำคัญของการวิจัยและสนับสนุนงบประมาณในการทำวิจัยในครั้งนี้ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิจัยนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่กำกับ ดูแลงานการวิจัย เพื่อนำมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับวัฒนธรรมองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ สุดท้ายนี้ ขอขอบคุณครอบครัวและเพื่อนร่วมงานทุกคนที่เป็นกำลังในการวิจัยชิ้นนี้จนสำเร็จ

ผู้วิจัย
กุมภาพันธ์ 2563

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

ข้าพเจ้า นางสาวทัศนีย์ วุฒิวรรณ ได้รับทุนสนับสนุนโครงการวิจัยจากมหาวิทยาลัยบูรพา ประเภทงบประมาณเงินรายได้ จากกองทุนวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยบูรพา โครงการวิจัย เรื่อง แนวทางการส่งเสริมการวิจัยของอาจารย์ในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา (Guidelines to encourage Research Practice of Instructors in Faculty of Education, Burapha University) สัญญาเลขที่ R4/2562 ได้รับงบประมาณรวมทั้งสิ้น 50,000 บาท (ห้าหมื่นบาทถ้วน) ระยะเวลาดำเนินงาน 1 ปี (ตั้งแต่วันที่ 1 มีนาคม พ.ศ. 2562 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2563)

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) เพื่อศึกษาการทำงานวิจัยและปัจจัยที่มีอิทธิพล ต่อการทำงานวิจัยของอาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา 2) เพื่อหาแนวทางการส่งเสริม การวิจัยของอาจารย์ในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยผู้วิจัยใช้การวิจัยและพัฒนา ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ อาจารย์ที่เคยรับทุนอุดหนุนการวิจัยของคณะศึกษาศาสตร์ จำนวน 10 คน และอาจารย์ที่ไม่เคยรับทุนอุดหนุนการวิจัยของคณะศึกษาศาสตร์ จำนวน 45 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) และแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัญหา และความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

ผลการวิจัย พบว่า

1. อาจารย์ที่รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากคณะศึกษาศาสตร์ ต้องการทำผลงานเพื่อขอเลื่อน ตำแหน่งทางวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 80.00 รองลงมาคือ ภาระหน้าที่ และต้องการค้นคว้าความรู้ เพิ่มเติมให้เป็นประโยชน์ต่อแวดวงวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 40.00 เพื่อให้หนีสิต หรือผู้สนใจสามารถนำ องค์ความรู้ที่ได้รับไปอ้างอิงได้ คิดเป็นร้อยละ 30.00 เพื่อสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ คิดเป็นร้อยละ 20.00 และต้องการความยอมรับและชื่อเสียงทางวิชาการของตนเอง คิดเป็นร้อยละ 10.00

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์ที่เคยได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจาก คณะศึกษาศาสตร์ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 0.77$, $SD = 4.30$) เมื่อพิจารณาแต่ละ ประเด็น พบว่า กำหนดปัญหาวิจัยและวัตถุประสงค์การวิจัยได้อย่างถูกต้อง การสืบค้นเอกสาร และ งานวิจัยจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง และจะรับฟังข้อเสนอแนะจากบุคคลอื่นอย่างมีเหตุผล ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด

3. อาจารย์ที่ไม่ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากคณะศึกษาศาสตร์ เนื่องจากมีภาระงานสอนมาก คิดเป็นร้อยละ 44.44 รองลงมาคือ ไม่มีพี่เลี้ยงในการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการทำวิจัย คิดเป็นร้อยละ 26.67 และมีขั้นตอนการขอรับทุนยุ่งยากมาก คิดเป็นร้อยละ 15.56

4. ปัจจัยในการขอรับทุนอุดหนุนการวิจัยจากคณะศึกษาศาสตร์ในอนาคตของอาจารย์ ที่ไม่เคยรับทุนอุดหนุนการวิจัยของคณะศึกษาศาสตร์ คือ การทำวิจัยเพื่อความก้าวหน้าในตำแหน่งที่ สูงขึ้น คิดเป็นร้อยละ 64.44 รองลงมาคือ คณะกำหนดทิศทางวิจัยที่ชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 26.67

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. อาจารย์ควรจัดสรรเวลาให้ชัดเจนเพื่อให้มีเวลาในการทำวิจัยมากขึ้น ซึ่งการทำวิจัยมุ่งไปสู่ไปพัฒนาตนเอง และก้าวสู่ตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น
2. คณะควรกำหนดนโยบายในการส่งเสริมการวิจัยในระยะยาว 3-5 ปี และจัดทำคู่มือการให้ทุนวิจัย ให้ชัดเจน
3. คณะควรจัดสภาพแวดล้อม ทรัพยากร และสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการทำวิจัยของอาจารย์ เช่น ห้องสมุดของคณะให้มีตำรา เอกสารที่หลากหลาย ทันสมัย ในศาสตร์ของศึกษาศาสตร์ และนวัตกรรมต่าง ๆ และจัดสถานที่ในการประชุมกลุ่มย่อยของอาจารย์ รวมถึงฐานข้อมูลในการค้นคว้าความรู้ทั้งจากต่างประเทศและในประเทศ
4. คณะควรให้การสนับสนุนอาจารย์ในการเข้าร่วมประชุมวิชาการทางการวิจัยเพื่อเกิดเครือข่ายภายนอกมหาวิทยาลัย และต่างประเทศ
5. คณะควรให้รางวัลกับอาจารย์ที่นำผลงานวิจัยไปใช้เชิงประจักษ์ เช่น จดสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร สิทธิบัตร หรือได้รับการคัดเลือกจากหน่วยงานอื่นทั้งในประเทศและต่างประเทศ
6. บุคลากรสายสนับสนุนวิชาการที่ดูแลงานวิจัยของคณะควรให้ข้อมูลข่าวสารด้านการวิจัยที่ถูกต้อง รวดเร็ว และอำนวยความสะดวกให้กับอาจารย์ได้เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการประเมินแนวทางการส่งเสริมการวิจัยของคณะในทุกปี
2. ควรทำวิจัยเชิงปริมาณในการเปรียบเทียบผลงานวิจัยของอาจารย์คณะศึกษาศาสตร์

คำสำคัญ: แนวทาง/ การส่งเสริมการวิจัย/ อาจารย์มหาวิทยาลัย

วทัญญู วุฒิวรณ: แนวทางการส่งเสริมการวิจัยของอาจารย์ในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา (Guidelines to encourage Research Practice of Instructors in Faculty of Education, Burapha University). 54 หน้า. ปี พ.ศ. 2563.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1. เพื่อศึกษาการทำงานวิจัยและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำงานวิจัยของอาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา 2. เพื่อหาแนวทางการส่งเสริมการวิจัยของอาจารย์ในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาโดยผู้วิจัยใช้การวิจัยและพัฒนาประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ อาจารย์ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา กลุ่มตัวอย่างคือ อาจารย์ที่เคยรับทุนอุดหนุนการวิจัยของคณะศึกษาศาสตร์ จำนวน 10 คน และอาจารย์ที่ไม่เคยรับทุนอุดหนุนการวิจัยของคณะศึกษาศาสตร์ จำนวน 45 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามแนวทางการส่งเสริมการวิจัยของอาจารย์ในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

ผลการศึกษาวิจัย พบว่า

1. อาจารย์ที่รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากคณะศึกษาศาสตร์ ต้องการทำผลงานเพื่อขอเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 80.00 รองลงมาคือ ภาระหน้าที่ และต้องการค้นคว้าความรู้เพิ่มเติมให้เป็นประโยชน์ต่อแวดวงวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 40.00 เพื่อให้หนีสิต หรือผู้สนใจสามารถนำองค์ความรู้ที่ได้รับไปอ้างอิงได้ คิดเป็นร้อยละ 30.00 เพื่อสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ คิดเป็นร้อยละ 20.00 และต้องการความยอมรับและชื่อเสียงทางวิชาการของตนเอง คิดเป็นร้อยละ 10.00

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์ที่เคยได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากคณะศึกษาศาสตร์ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 0.77$, $SD = 4.30$) เมื่อพิจารณาแต่ละประเด็น พบว่า กำหนดปัญหาวิจัยและวัตถุประสงค์การวิจัยได้อย่างถูกต้อง การสืบค้นเอกสาร และงานวิจัยจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง และจะรับฟังข้อเสนอแนะจากบุคคลอื่นอย่างมีเหตุผล ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด

3. อาจารย์ที่ไม่รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากคณะศึกษาศาสตร์ เนื่องจากมีภาระงานสอนมาก คิดเป็นร้อยละ 44.44 รองลงมาคือ ไม่มีพี่เลี้ยงในการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการทำวิจัย คิดเป็นร้อยละ 26.67 และมีขั้นตอนการขอรับทุนยุ่งยากมาก คิดเป็นร้อยละ 15.56

4. ปัจจัยในการขอรับทุนอุดหนุนการวิจัยจากคณะศึกษาศาสตร์ในอนาคตของอาจารย์ที่ไม่เคยรับทุนอุดหนุนการวิจัยของคณะศึกษาศาสตร์ คือ การทำวิจัยเพื่อความก้าวหน้าในตำแหน่งที่สูงขึ้น คิดเป็นร้อยละ 64.44 รองลงมาคือ คณะกำหนดทิศทางการวิจัยที่ชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 26.67

KEYWORDS: GUIDELINES/ ENCOURAGE RESEARCH/ INSTRUCTOR

WATANYOU WUTTHIWAN: Guidelines to encourage Research Practice of Instructors in Faculty of Education, Burapha University. 54 P. 2020.

The proposes of this research were to: 1. Explore the state of conducting research at the Faculty of Education, Burapha University, including policy, administration, resource allocation, amount of research, and ways of conducting research. 2. Analyze factors impinging upon research activities of faculty members; and 3. Propose ways to improve the research culture of this Faculty. In terms of research methodology, this study is a descriptive research. Data were collected through document and aggregate data analysis, questionnaire, in-depth interview, and focus group discussion. Findings are as follows: 1. In terms of the state of conducting research, while the Faculty attempts to provide a conducive research-oriented environment, less than 50% of them do research. Most of the researches are action research, done individually or among a small group of faculty members. The Faculty also confronts other problems, such as complicated financial procedures, lack of coherence and relevance among its research products, etc. However, the Faculty has a potential for becoming an institution with the research culture as it possesses many strengths, such as talent scholars who can serve as mentors, administrators who are committed to the research culture, adequate financial support, consistently organized research training. 2. This study also reports factors that enhance the research culture from the perspectives of research oriented and non-research oriented faculty members. Important factors for boosting the research culture include clear policy, reward system, and opportunities for publicizing research findings. 3. Finally, many approaches for improving the research culture are recommended ranging from changing the attitude of faculty members to administrative action.

สารบัญเรื่อง

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ.....	ก
บทสรุปสำหรับผู้บริหาร.....	ข
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
สารบัญเรื่อง.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพ.....	ฎ
คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อที่ใช้ในการวิจัย (List of Abbreviations).....	ฐ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
เนื้อหาของเรื่องที่เคยมีผู้ทำการวิจัยมาก่อน.....	1
ความสำคัญและที่มาของปัญหา.....	3
วัตถุประสงค์และขอบเขตการวิจัย.....	4
วิธีดำเนินการวิจัยโดยสรุปทฤษฎี และ/ หรือ แนวทางความคิดที่นำมาใช้ในการวิจัย.....	5
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	18
2 เนื้อเรื่อง.....	19
รายละเอียดเกี่ยวกับวิธีดำเนินการวิจัย.....	19
ผลการวิจัย.....	23
3 อภิปราย/ วิจารณ์ ผลการทดลอง/ ผลการวิจัยที่ได้ทั้งหมด.....	32
สรุปผลการวิจัย.....	32
อภิปรายผลการวิจัย.....	33
4 สรุปและเสนอแนะเกี่ยวกับการวิจัยในขั้นตอนต่อไป ตลอดจนประโยชน์ในทางประยุกต์ ของผลการวิจัยที่ได้.....	34
ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้.....	34
ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	34
5 ผลผลิต.....	35
ผลงานตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ.....	35
บรรณานุกรม.....	36

สารบัญเรื่อง (ต่อ)

ภาคผนวก.....	37
ภาคผนวก ก.....	38
ภาคผนวก ข.....	40

ภาคผนวก ค.....	42
ภาคผนวก ง.....	44
ภาคผนวก จ.....	46
ภาคผนวก ฉ.....	50
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	54

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	24
2	ความถี่ของงานวิจัยที่อาจารย์ได้รับทุนอุดหนุนจากคณะศึกษาศาสตร์.....	25
3	เหตุผลสำคัญในการทำวิจัยของอาจารย์ที่รับทุนอุดหนุนการวิจัยจาก คณะศึกษาศาสตร์.....	26
4	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์ที่เคยได้รับ ทุนอุดหนุนการวิจัยจากคณะศึกษาศาสตร์.....	27
5	ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (อาจารย์ที่ไม่เคยรับทุนอุดหนุนการวิจัยของ คณะศึกษาศาสตร์.....	28
6	เหตุผลสำคัญของอาจารย์ที่ไม่รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากคณะศึกษาศาสตร์.....	30
7	เหตุผลในการขอรับทุนอุดหนุนการวิจัยจากคณะศึกษาศาสตร์ในอนาคตของอาจารย์ ที่ไม่เคยรับทุนอุดหนุนการวิจัยของคณะศึกษาศาสตร์.....	30

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 กรอบแนวความคิดในการวิจัย.....	5

คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อที่ใช้ในการวิจัย (List of Abbreviations)

ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และคำย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อความสะดวกในการนำเสนอ การแปลความหมาย และความเข้าใจตรงกันของการวิเคราะห์ข้อมูลไว้ดังนี้

N	หมายถึง	จำนวนประชากร
n	หมายถึง	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{x}	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย (Mean)
SD	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
**	หมายถึง	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

บทที่ 1

บทนำ

เนื้อหาของเรื่องที่เคยมีผู้ทำการวิจัยมาก่อน

รุจิรา เจียมอมรรัตน์ และ อรชร อินทองปาน (2556) ได้ศึกษาการพัฒนาาระบบและกลไกการส่งเสริมการผลิตผลงานวิจัยของวิทยาลัยในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก ซึ่งการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาาระบบและกลไกการส่งเสริมการผลิตผลงานวิจัยของวิทยาลัยในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก โดยศึกษาสถานการณ์การส่งเสริมการผลิตผลงานวิจัยของวิทยาลัยฯ จากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นอาจารย์ในวิทยาลัยสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก 341 คน และนำผลการศึกษาดังกล่าวไปสร้างแนวทางการพัฒนาาระบบและกลไกการส่งเสริมการผลิตผลงานวิจัยของวิทยาลัยฯ หลังจากนั้นประเมินผลการใช้แนวทางการพัฒนาาระบบและกลไกการส่งเสริมการผลิตผลงานวิจัยของวิทยาลัยฯ จากอาจารย์ที่รับผิดชอบงานวิจัยของวิทยาลัยสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก 37 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แบบสอบถามระบบและกลไกการส่งเสริมการผลิตผลงานวิจัยของวิทยาลัยในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนกตามสภาพจริงและความต้องการ ตรวจสอบความเที่ยงโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ได้เท่ากับ 0.94 2) แบบสำรวจระดับความสำเร็จของการมีระบบและกลไกการส่งเสริมการผลิตผลงานวิจัยตามตัวชี้วัดของแผนกลยุทธ์ของสถาบันพระบรมราชชนกผลการวิจัยพบว่า ความต้องการการส่งเสริมการผลิตผลงานวิจัยของวิทยาลัยฯ มากกว่าตามสภาพจริงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 การส่งเสริมการผลิตผลงานวิจัยของวิทยาลัยฯ ตามสภาพจริงในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.17$, $SD = 0.64$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านนโยบายและแผนกลยุทธ์การผลิตผลงานวิจัยและด้านการสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยมีการส่งเสริมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.72$, $S.D.=0.64$ และ $\bar{X} = 3.62$, $SD = 0.77$) ส่วนการส่งเสริมการผลิตผลงานวิจัยของวิทยาลัยฯ ตามความต้องการในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.32$, $SD = 0.56$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าทุกด้านมีความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.24$, $SD = 0.68$ ถึง $\bar{X} = 4.35$, $SD = 0.54$) ผลการใช้แนวทางการพัฒนาาระบบและกลไกการส่งเสริมการผลิตผลงานวิจัยของวิทยาลัยฯ พบว่าวิทยาลัยทั้ง 37 แห่ง ได้นำแนวทางดังกล่าวไปประยุกต์ใช้ ทั้งนี้วิทยาลัยที่ดำเนินการครบถ้วนสมบูรณ์ (ในระดับความสำเร็จ 5) จำนวน 20 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 54.05 ดังนั้นจึงควรมีการติดตามประเมินผลและพัฒนาาระบบและกลไกการส่งเสริมการผลิตผลงานวิจัยของวิทยาลัยฯ อย่างต่อเนื่อง

กัญญาวิวี สมนึก ชุมพล เสมอจันทร์ และลำเนา เอี่ยมสอาด (2558) ได้ศึกษาปัจจัยในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ซึ่งการวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม และเปรียบเทียบปัจจัยในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพ วุฒิการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ ระยะเวลาที่ทำงานในมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม และคณะที่สังกัด เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามประมาณค่า โดยถามปัจจัยในการทำวิจัยของอาจารย์

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านคุณลักษณะผู้วิจัย 2) ด้านแรงจูงใจในการทำวิจัย 3) ด้านคุณลักษณะของมหาวิทยาลัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติ t-test และค่าสถิติ F-test ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านคุณลักษณะผู้วิจัย และด้านแรงจูงใจในการทำวิจัย อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านคุณลักษณะของมหาวิทยาลัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ด้านคุณลักษณะผู้วิจัย พบว่า การมีภาระงานสอน และงานธุรการอื่น ๆ มาก ส่งผลต่อการทำวิจัยในระดับมากที่สุด ส่วนด้านแรงจูงใจในการทำวิจัย พบว่า ผลงานวิจัยสามารถใช้ขอตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ได้ส่งผลต่อการทำวิจัยในระดับมากที่สุด และด้านคุณลักษณะของมหาวิทยาลัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย พบว่า กลไกประกันคุณภาพการศึกษามีส่วนผลักดันให้อาจารย์ทำวิจัยเพิ่มขึ้นในระดับมากที่สุด ส่วนผลการเปรียบเทียบปัจจัยในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม พบว่าอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ที่มีเพศ สถานภาพ วุฒิการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ ระยะเวลาที่ทำงานในมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามต่างกัน มีปัจจัยในการทำวิจัยไม่แตกต่างกัน ส่วนอาจารย์ที่มีอายุ และคณะที่สังกัดแตกต่างกัน มีปัจจัยในการทำวิจัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปาลิรัตน์ การดี (2559) ได้ศึกษาแนวทางการส่งเสริมการทำวิจัยด้านการศึกษาทางไกล มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช มีวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการทำวิจัยด้านการศึกษาทางไกลของอาจารย์ และ 2) เพื่อหาแนวทางการส่งเสริมการวิจัยด้านการศึกษาทางไกลของมหาวิทยาลัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล จากนั้นวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้ คือ สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย พบว่า

1. สภาพปัญหาการทำวิจัยด้าน)การศึกษาทางไกล ในภาพรวมพบว่าคณาจารย์มีปัญหาการทำวิจัยด้านการศึกษาทางไกลอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ดังนี้ ด้านงบประมาณ ($\bar{X} = 3.11$) ด้านเวลา ($\bar{X} = 3.07$) ด้านความรู้และการสนับสนุน สิ่งอำนวยความสะดวก และวัสดุอุปกรณ์ มีจำนวนเท่ากัน ($\bar{X} = 2.87$) และด้านการเผยแพร่และนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ ($\bar{X} = 2.75$)

2. แนวทางการส่งเสริมการทำวิจัยด้านการศึกษาทางไกล มีดังนี้ 1) กำหนดนโยบายและแผนให้ชัดเจนทั้งระยะสั้น กลาง และยาว 2) จัดกิจกรรมให้ความรู้ในเรื่องการศึกษาทางไกลและการทำวิจัย 3) จัดสรรงบประมาณและทรัพยากรวิจัยให้เพียงพอ และสอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัย 4) กระจายงบประมาณทุนวิจัยด้านการศึกษาทางไกลให้สาขาวิชาและสำนัก 5) สร้างบรรยากาศความร่วมมือด้านการวิจัย ทำวิจัยร่วมกันระหว่างคณาจารย์ต่างสาขาเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และ 6) จัดให้มีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารด้านการวิจัยการศึกษาทางไกลให้ทราบอย่างทั่วถึง

ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ภารกิจของมหาวิทยาลัยที่สำคัญประการหนึ่งนอกเหนือจากการผลิตบัณฑิต การบริการวิชาการและการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม คือ การทำวิจัย และการทำวิจัยนี้เองทำให้สถานภาพของมหาวิทยาลัยแตกต่างไปจากโรงเรียนอนุบาล ประถมศึกษา และมัธยมศึกษาเพราะกฎหมายกำหนดไว้ว่า การทำวิจัยเป็นบทบาทที่สำคัญของมหาวิทยาลัยในการบุกเบิกแสวงหาองค์ความรู้ใหม่ ไม่ว่าจะเป็นองค์ความรู้พื้นฐานทางมนุษยศาสตร์ เกษตรศาสตร์ สังคมศาสตร์ การศึกษา วิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์สุขภาพ และเทคโนโลยีสาขาต่าง ๆ องค์ความรู้ที่เกิดขึ้นในโลกนี้จะมีทุกชั่วโมง และทุกวัน จากการคิดค้น ค้นคว้า ประดิษฐ์ ของนักวิจัย นักวิชาการ และกลุ่มผู้ค้นคว้าทั้งหน่วยงานในมหาวิทยาลัย ภาคธุรกิจเอกชน ภาคอุตสาหกรรม หรือส่วนบุคคล

ในด้านการศึกษาของมหาวิทยาลัยถือว่าคณาจารย์ในมหาวิทยาลัยเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และทักษะในการถ่ายทอดความรู้ในศาสตร์ต่าง ๆ ได้หลากหลาย และงานวิจัยก็เป็นส่วนหนึ่งของภารกิจที่จะดำเนินการควบคู่กันกับการสอน ดังนั้นมหาวิทยาลัยทั่วโลกจึงได้กำหนดบทบาทหน้าที่และภาระงานของคณาจารย์ไว้ว่าจะต้องทำหน้าที่สอนและวิจัยเป็นหลัก เพื่อให้มหาวิทยาลัยเป็นแหล่งพัฒนา ริเริ่มสร้างสรรค์องค์ความรู้ใหม่ให้ได้ผลดี เพื่อสังคมจะได้ใช้องค์ความรู้นั้นไปพัฒนาในเรื่องที่เกี่ยวข้องได้เหมาะสมถูกต้อง และนำการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีและใช้เป็นเครื่องชี้นำสังคมได้ มหาวิทยาลัยบูรพาก็ได้มีการส่งเสริมการวิจัยในระดับสถาบัน เพื่อส่งเสริมให้เกิดความเข้มแข็งทางด้านงานวิจัย สามารถต่อยอดองค์ความรู้การวิจัยได้เป็นอย่างดี ตามสาระสำคัญในยุทธศาสตร์การวิจัยและนวัตกรรม มหาวิทยาลัยบูรพา ยุทธศาสตร์ที่ 1 : ส่งเสริมและผลักดัน มหาวิทยาลัยบูรพา เป็นมหาวิทยาลัยวิจัยและพัฒนานวัตกรรมชั้นนำแห่งภาคตะวันออก ซึ่งคณะศึกษาศาสตร์ดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การวิจัยและนวัตกรรม มหาวิทยาลัยบูรพาและยุทธศาสตร์คณะศึกษาศาสตร์ เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับองค์ความรู้ของอาจารย์โดยการใช้วิจัยเป็นฐาน สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ต่ออนิสิต บุคลากรทางการศึกษา หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และอื่นๆ ต่อไป แต่อาจารย์บางส่วนก็มีการทำงานวิจัย และสามารถทำงานวิจัยได้สำเร็จ ทั้งๆ ที่ทำงานในสถานที่ทำงานเดียวกัน และทำงานเต็มเวลาเหมือนกัน ซึ่งอาจารย์บางส่วนไม่สามารถทำงานวิจัยได้สำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

แต่ในปัจจุบันนี้ การวิจัยของอาจารย์ในคณะศึกษาศาสตร์ยังมีการดำเนินการค่อนข้างน้อย เมื่อเทียบกับจำนวนอาจารย์ทั้งหมด ผู้ที่ได้รับทุนยังเป็นอาจารย์คนเดิมที่ได้รับอย่างสม่ำเสมอ อาจารย์ที่ยังไม่ขอรับทุนก็ยังไม่มีความมั่นใจที่ดำเนินการวิจัย หรือร่วมโครงการกับอาจารย์คนอื่นมากนัก ผู้วิจัยในฐานะนักวิชาการศึกษาที่ดูแลงานการวิจัยของคณะศึกษาศาสตร์ มีความต้องการที่จะทำให้เกิดการขับเคลื่อนการวิจัยในคณะศึกษาศาสตร์ให้มากขึ้นนั้น จึงมีความสนใจศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาแนวทางส่งเสริมการวิจัยที่มีความเหมาะสม เชื่อถือได้ และมีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้จริง สนับสนุนให้เกิดงานวิจัยของอาจารย์ที่มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

วัตถุประสงค์และขอบเขตการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการทำงานวิจัยและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำงานวิจัยของอาจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
2. เพื่อหาแนวทางการส่งเสริมการวิจัยของอาจารย์ในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ อาจารย์ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 110 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง คือ อาจารย์ที่เคยรับทุนอุดหนุนการวิจัยของคณะศึกษาศาสตร์ จำนวน 10 คน และอาจารย์ที่ไม่เคยรับทุนอุดหนุนการวิจัยของคณะศึกษาศาสตร์ จำนวน 45 คน

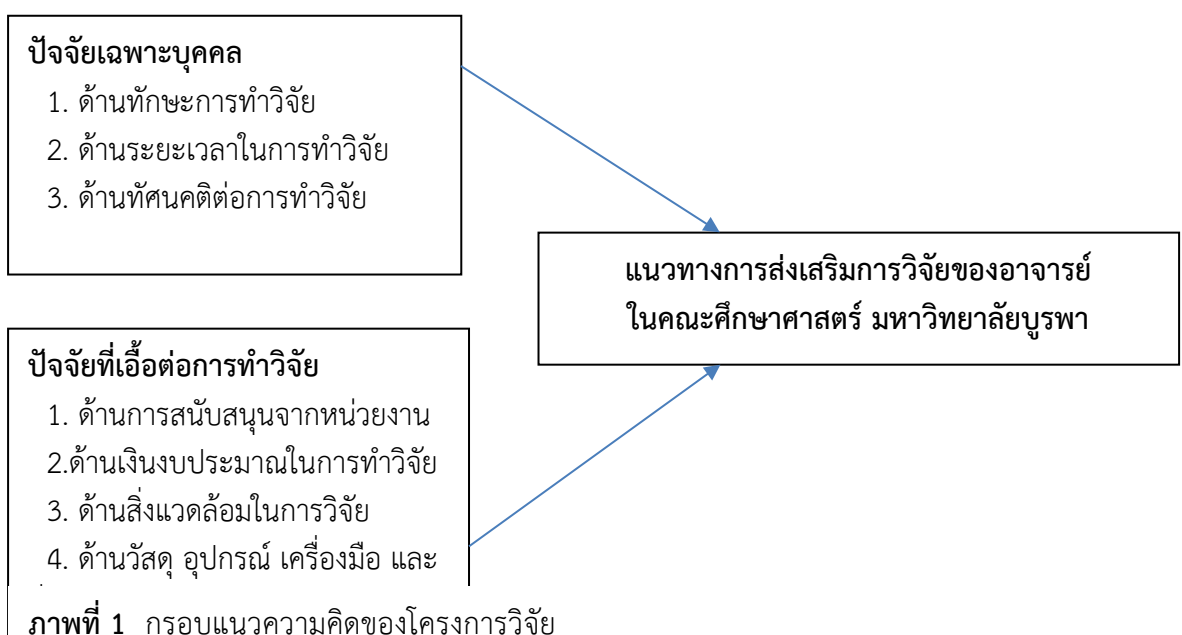
วิธีดำเนินการวิจัยโดยสรุปทฤษฎี และ/ หรือ แนวทางความคิดที่นำมาใช้ในการวิจัย

ทฤษฎี และกรอบแนวความคิดของโครงการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ มุ่งศึกษาการทำงานวิจัยและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำงานวิจัยของอาจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา และเพื่อหาแนวทางการส่งเสริมการวิจัยของอาจารย์ในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ดังภาพที่ 1

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม



แนวทางความคิดที่นำมาใช้ในการวิจัย

1. ความหมายของการวิจัย

การวิจัย ซึ่งตรงกับภาษาอังกฤษว่า “Research” ถ้าจะแปลตามตัวหมายถึง การค้นหาซ้ำแล้วซ้ำอีก ซึ่งความหมายของคำว่าวิจัย ทางด้านวิชาการได้มีผู้ให้ความหมายไว้ต่าง ๆ กัน เช่น

เบสท์ (Best, 1981 อ้างถึงใน บุญเรียง ขจรศิลป์, 2533, หน้า 5) ได้ให้ความหมายของการวิจัยไว้ว่าเป็นวิธีการที่เป็นระบบระเบียบ และมีจุดมุ่งหมายในการวิเคราะห์ และคิดค้นที่กการสังเกตที่มีการควบคุมเพื่อนำไปสู่ข้อสรุปอ้างอิง หลักการหรือทฤษฎีซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการทำงานและการควบคุมเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้

อำนวยการวิทย์ ชูวงษ์ (2519, หน้า 3) กล่าวว่า การวิจัย คือ การวิจัยทางสังคมเป็นวิธีการศึกษาวิเคราะห์และกำหนดแนวความคิดเกี่ยวกับชีวิตทางสังคม เพื่อที่จะขยาย แก่ไข หรือพิสูจน์ความรู้ ไม่ว่าจะความรู้ที่นั้นจะช่วยสร้างทฤษฎีหรือใช้ในการปฏิบัติ

บุญเรียง ขจรศิลป์ (2533, หน้า 5) ได้ให้ความหมายของคำว่า การวิจัยทางด้านวิชาการ หมายถึง กระบวนการเสาะแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ หรือกระบวนการเสาะแสวงหาความรู้เพื่อตอบปัญหาที่มีอยู่อย่างมีระบบ และมีวัตถุประสงค์ที่แน่นอน โดยอาศัยวิธีการทางวิทยาศาสตร์

Lehmann and Mehrens (อ้างถึงใน ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ, 2536, หน้า 9) กล่าวว่า การวิจัย คือ การค้นคว้าหาความจริงโดยวิธีการอย่างเป็นระบบที่เชื่อถือได้ หรือวิธีการทางวิทยาศาสตร์

รัตน์ บัวสนธ์ (2543, หน้า 3) ได้ให้ความหมายของการวิจัยไว้ว่า เป็นการหาความจริงเชิงสาธาดณะด้วยวิธีการที่เรียกว่ากระบวนการวิจัยซึ่งมีลักษณะเป็นระบบมีขั้นตอน

ผ่องพรรณ ตรียมงคลกุล (2543, หน้า 21) สรุปความหมายของการวิจัยไว้ว่า การวิจัยคือการศึกษาค้นคว้าอย่างมีระบบระเบียบเพื่อทำความเข้าใจปัญหาและแสวงหาคำตอบ เป็นกระบวนการที่อาศัยวิธีการทางวิทยาศาสตร์เป็นหลัก

สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.) กล่าวว่า การวิจัย คือ การศึกษาค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์ โดยใช้วิธีทางตรรกวิทยาอย่างมีระบบ เพื่อค้นหาข้อเท็จจริงใหม่ หรือพิสูจน์ข้อเท็จจริงเก่า และเพื่อวิเคราะห์ผลก่อนหลังของความสัมพันธ์ระหว่างกัน

ดังนั้น การวิจัยจึงหมายถึง กระบวนการเสาะแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ ที่เป็นความจริงเชิงตรรกะ (Logical) หรือความจริงเชิงประจักษ์ (Empirical) เพื่อตอบปัญหาทางการศึกษาอย่างมีระบบ และมีวัตถุประสงค์ที่แน่นอน โดยอาศัยวิธีการทางวิทยาศาสตร์เป็นหลัก

2. การจัดประเภทการวิจัย

การจัดประเภทการวิจัยทางการศึกษานั้นสามารถจัดได้หลายแบบแล้วแต่ว่าจะใช้อะไรเป็นเกณฑ์ในการแบ่ง ซึ่งพอสรุป ได้ดังนี้

- 1) ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเป็นเกณฑ์ในการแบ่ง
 - เชิงประวัติศาสตร์
 - เชิงบรรยาย

- เชิงทดลอง
- 2) ใช้จุดมุ่งหมายของงานวิจัยเป็นเกณฑ์ในการแบ่ง
 - ปรัชญา
 - ประยุกต์
 - เชิงปฏิบัติการ
- 3) ใช้ลักษณะและวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นเกณฑ์ในการแบ่ง
 - เชิงปริมาณ
 - เชิงคุณภาพ
- 4) ใช้ลักษณะศาสตร์และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยเป็นเกณฑ์ในการแบ่ง
 - วิทยาศาสตร์
 - สังคมศาสตร์
 - มนุษยศาสตร์
- 5) ใช้วิธีการควบคุมตัวแปรเป็นเกณฑ์ในการแบ่ง
 - เชิงทดลอง
 - เชิงกึ่งทดลอง
 - เชิงธรรมชาติ

ระเบียบวิจัยเป็นเกณฑ์ในการแบ่ง

1) การวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ (Historical research) เป็นการวิจัยที่เน้นถึงการศึกษา ค้นคว้า รวบรวมข้อมูลหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมาแล้วในอดีต (what was ?) ประโยชน์ของการวิจัย ชนิดนี้ก็คือ สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการศึกษาเหตุการณ์ต่าง ๆ ในปัจจุบัน หรือสามารถนำมาใช้ประกอบการตัดสินใจ เพื่อแก้ไขปัญหา ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันได้ด้วย

2) การวิจัยเชิงบรรยาย หรือการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive research) เป็นการวิจัยที่เน้นถึงการศึกษารวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน (what is ?) ในการดำเนินการวิจัย นักวิจัยไม่สามารถที่จะไปจัดสร้างสถานการณ์หรือควบคุมตัวแปรต่าง ๆ ได้ตามใจชอบ การวิจัยแบบนี้เป็นการค้นคว้าหาข้อเท็จจริงหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นอยู่แล้ว เช่น การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศ และความสนใจต่อการเมือง มีการวิจัยหลายชนิดที่จัดไว้ว่าเป็นการวิจัยเชิงบรรยายได้แก่

- 2.1) การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research)
- 2.2) การวิจัยเชิงสังเกต (Observational research)
- 2.3) การวิจัยเชิงเปรียบเทียบสาเหตุ (Causal Comparative)
- 2.4) การวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ (Correlational research)
- 2.5) การศึกษาเฉพาะกรณี (Case study)

3) การวิจัยเชิงทดลอง (experimental research) เป็นการวิจัยเพื่อพิสูจน์ความสัมพันธ์เชิงเหตุผลของปรากฏการณ์ต่าง ๆ (what will be ?) โดยมีการจัดกระทำกับตัวแปรอิสระเพื่อศึกษาผลที่มีต่อตัวแปรตาม และมีการควบคุมตัวแปรอื่นมิให้มีผลกระทบต่อตัวแปรตาม ซึ่งนิยมมากทางด้าน

วิทยาศาสตร์ สำหรับทางด้านการศึกษา ค่อนข้างลำบาก ในแง่ของการควบคุมตัวแปรเกินลักษณะที่สำคัญของการวิจัยเชิงทดลองคือ

- 3.1) ควบคุมตัวแปรเกินได้ (Control)
- 3.2) จัดการเปลี่ยนแปลงค่าของตัวแปรอิสระได้ (Manipulation)
- 3.3) สังเกตได้ (Observation)
- 3.4) ทำซ้ำได้ (Replication)

ใช้จุดมุ่งหมายของการวิจัยเป็นเกณฑ์ในการแบ่ง

1) การวิจัยบริสุทธิ์ (Pure research) หมายถึง การวิจัยที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อการตอบสนองความอยากรู้หรือมุ่งที่จะหาความรู้เท่านั้น โดยไม่ได้คำนึงว่าจะนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้ได้หรือไม่ การวิจัยประเภทนี้ก่อให้เกิดทฤษฎีใหม่ ๆ ตามมา

2) การวิจัยประยุกต์ (Applied research) หมายถึง การวิจัยที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้ในการแก้ปัญหา หรือปรับปรุงความเป็นอยู่และสังคมของมนุษย์ให้ดีขึ้น ได้แก่ การวิจัยทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง การศึกษา เป็นต้น

3) การวิจัยเชิงปฏิบัติการหรือวิจัยเฉพาะกิจ (Action research) เป็นการวิจัยเพื่อนำผลมาใช้แก้ปัญหาอย่างรีบด่วนหรือปัจจุบันทันที ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเฉพาะเพื่อนำผลที่ได้มาใช้แก้ปัญหาเฉพาะเรื่องในวงจำกัด โดยไม่ได้สนใจว่าจะใช้ประโยชน์หรือแก้ปัญหาอื่นได้หรือไม่

4) การวิจัยสถาบัน (Institutional research) เป็นการวิจัยที่มุ่งนำผลการวิจัยมาใช้เพื่อปรับปรุงงานด้านการบริหารของหน่วยงานหรือ สถาบันนั้น ๆ โดยไม่มีจุดมุ่งหมายในการนำผลการวิจัยไปใช้กับหน่วยงานหรือสถาบันอื่น

ใช้ลักษณะและวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นเกณฑ์ในการแบ่ง

1) การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) เป็นการวิจัยที่มุ่งค้นคว้าหาข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสถานการณ์ต่าง ๆ ตามธรรมชาติ โดยพยายามที่จะศึกษาข้อมูลด้านต่าง ๆ มาบรรยายถึงความสัมพันธ์ของ เงื่อนไขต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับสภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่ การวิจัยเชิงคุณภาพนั้นเป็นการศึกษาค้นคว้าในแนวลึกมากกว่าแนวกว้าง การรวบรวมข้อมูล จะให้ความสำคัญกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับประวัติส่วนตัว แนวคิด ความรู้สึกต่าง ๆ ของแต่ละบุคคล วิธีการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ การสังเกตอย่างมีส่วนร่วม การสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการจะเป็นวิธีการหลักของการวิจัยเชิงคุณภาพ การวิเคราะห์ข้อมูล จะใช้วิธีการสรุปบรรยายทฤษฎีและแนวคิดต่าง ๆ ในการอธิบายและวิเคราะห์เหตุการณ์ต่าง ๆ

2) การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) เป็นงานวิจัยที่มุ่งค้นคว้าข้อเท็จจริงต่าง ๆ เพื่อหาข้อสรุปในเชิงปริมาณ เป็นการศึกษาในแนวกว้างมากกว่าแนวลึก เพื่อที่จะนำข้อสรุปต่าง ๆ ที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างอ้างอิงไปใช้กับกลุ่มประชากร โดยอาศัยวิธีการทางสถิติ การรวบรวม

ข้อมูล เน้นหนักไปในทางปริมาณหรือค่าต่าง ๆ ที่สามารถวัดได้ในเชิงปริมาณ วิธีการรวบรวม ข้อมูล มีหลายรูปแบบ เช่น การส่งแบบสอบถาม การสัมภาษณ์ การสังเกต การสร้างสถานการณ์สมมติ การทดลองและการทดสอบ เป็นต้น การวิเคราะห์ข้อมูล จะใช้วิธีการทางสถิติเข้ามาใช้ในการ วิเคราะห์ข้อมูล

ใช้ลักษณะศาสตร์และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยเป็นเกณฑ์ในการแบ่ง

- 1) การวิจัยทางสังคมศาสตร์ ได้แก่ การวิจัยเกี่ยวกับสังคม การเมือง การปกครอง การศึกษา เศรษฐกิจ เป็นต้น
- 2) การวิจัยทางมนุษยศาสตร์ ได้แก่ การวิจัยเกี่ยวกับคุณค่าของมนุษย์ เช่น ภาษาศาสตร์ ดนตรี ศาสนา โบราณคดี ปรัชญา เป็นต้น
- 3) การวิจัยทางวิทยาศาสตร์ ได้แก่ การวิจัยทางชีววิทยา เคมี ฟิสิกส์ วิศวกรรม แพทย์ พยาบาล เทคนิคการแพทย์ เกษตศาสตร์ เป็นต้น

ใช้วิธีการควบคุมตัวแปรเป็นเกณฑ์ในการแบ่ง

- 1) การวิจัยเชิงทดลอง (Experimental research) เป็นการวิจัยเพื่อพิสูจน์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ โดยมีการจัดสถานการณ์ทดลอง ด้วยการควบคุมระดับของตัวแปรต้น และกำจัดอิทธิพลของตัวแปรภายนอกต่าง ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องแล้ววัดผลตัวแปรตามออกมา
- 2) การวิจัยเชิงกึ่งทดลอง (Quasi Experimental research) เป็นการวิจัยที่สามารถควบคุมตัวแปรภายนอกที่ไม่ต้องการได้เพียง บางตัว เนื่องจากไม่สามารถสุ่มตัวอย่างให้เท่ากันได้
- 3) การวิจัยเชิงธรรมชาติ (Naturalistic research) เป็นการวิจัยที่ค้นหาความจริงของสภาพการณ์ในสังคม ใช้การสังเกตการณ์เป็นสำคัญ และสรุปผลโดยใช้การวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่าอนุมาน และอุปมาน

3. ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยเป็นพันธกิจที่สำคัญของการศึกษา เพราะการวิจัยทำให้เกิดนวัตกรรมและการพัฒนาความรู้ใหม่ เป็นการถ่ายทอดความรู้ โดยผ่านกระบวนการวิจัย และการวิเคราะห์ความรู้ เพื่อประโยชน์ต่อสังคม

การวิจัยตามกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี พ.ศ. 2551-2565 กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาเป็นกลไกสำคัญในการเพิ่มศักยภาพของประเทศไทยในเวทีสากล โดยการสร้างและพัฒนากำลังคนผ่านระบบวิจัยและพัฒนา เพื่อประโยชน์ในการผลิตโครงสร้างพื้นฐานและความเข้มแข็งของสังคม การวิจัยจึงเป็นหน้าที่หลักที่สำคัญอย่างหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษาที่ต้องสนับสนุนให้เกิดขึ้นเพื่อเป็นการสร้างประโยชน์ด้านวิชาการ และเกิดความรู้แก่นักศึกษา

การวิจัยจะเป็นเครื่องมือที่มีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยเฉพาะการพัฒนาความเข้มแข็งทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อเสริมสร้าง

สมรรถนะและขีดความสามารถเชิงการแข่งขันของประเทศในยุคเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge-based Economy)

ลักษณะที่สำคัญของการวิจัย

เบสท์ (Best, 1981 อ้างถึงใน บุญเรียง ขจรศิลป์, 2533, หน้า 5) ได้สรุปลักษณะที่สำคัญของการวิจัยไว้ดังนี้

- 1) เป้าหมายของการวิจัยมุ่งที่จะหาคำตอบต่าง ๆ เพื่อจะนำมาใช้แก้ปัญหาที่มีอยู่โดยพยายามที่จะศึกษาถึงความสัมพันธ์ ระหว่าง ตัวแปรในลักษณะความเป็นเหตุเป็นผลซึ่งกันและกัน
- 2) การวิจัยเน้นถึงการพัฒนาข้อสรุป หลักเกณฑ์หรือทฤษฎีต่าง ๆ เพื่อที่จะเป็นประโยชน์ในการทำนายเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เป้าหมายของการวิจัยนั้นมีได้ หยุดอยู่เฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษาเท่านั้น แต่ข้อสรุปที่ได้มุ่งที่จะอ้างอิงไปสู่กลุ่มประชากร เป้าหมายที่น่าสนใจบางคำถามไม่สามารถทำการวิจัยได้ เพราะไม่สามารถรวบรวมข้อมูลมาศึกษาได้
- 3) การวิจัยจะอาศัยข้อมูล หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่สามารถสังเกตได้รวบรวมได้ คำถามที่น่าสนใจบางคำถามไม่สามารถทำการวิจัยได้ เพราะไม่สามารถรวบรวมข้อมูลมาศึกษาได้
- 4) การวิจัยต้องการเครื่องมือและการรวบรวมข้อมูลที่แม่นยำ เพียงตรง
- 5) การวิจัยจะเกี่ยวข้องกับการรวบรวมข้อมูลใหม่ ๆ จากแหล่งปฐมภูมิหรือใช้ข้อมูลที่มีอยู่เดิมเพื่อหาคำตอบของวัตถุประสงค์ใหม่
- 6) กิจกรรมที่ใช้ในการวิจัย เป็นกิจกรรมที่กำหนดไว้อย่างมีระบบแบบแผน
- 7) การวิจัยต้องการผู้รู้จริงในเนื้อหาที่จะทำการวิจัย
- 8) การวิจัยเป็นกระบวนการที่มีเหตุผล และมีความเป็นปรนัยสามารถที่จะทำการตรวจสอบความตรงของวิธีการที่ใช้ข้อมูลที่รวบรวมมา และข้อสรุปที่ได้
- 9) สามารถที่จะทำซ้ำได้ โดยใช้วิธีเดียวกัน หรือวิธีการที่คล้ายคลึงกันถ้ามีการเปลี่ยนแปลงกลุ่มประชากร สถานการณ์ หรือระยะเวลา
- 10) การทำวิจัยนั้นจะต้องมีความอดทนและรีบร้อนไม่ได้ นักวิจัยควรจะต้องเตรียมใจไว้ด้วยว่า อาจจะต้องมีความลำบากในบางเรื่อง ในบางกรณีที่จะแสวงหาคำตอบ ของคำถามที่ยาก ๆ
- 11) การเขียนรายงานการวิจัยควรจะทำอย่างละเอียดรอบคอบ ศัพท์เทคนิคที่ใช้ควรจะต้องบัญญัติความหมายไว้ วิธีการที่ใช้ในการวิจัยอธิบายอย่างละเอียด รายงานผลการวิจัยอย่างตรงไปตรงมาโดยไม่ใช้ความคิดเห็นส่วนตัว ไม่บิดเบือนผลการวิจัย
- 12) การวิจัยนั้นต้องการความซื่อสัตย์และกล้าหาญในการรายงานผลการวิจัยในบางครั้งซึ่งอาจจะไปขัดกับความรู้สึกหรือผลการวิจัยของคนอื่นก็ตาม

ขั้นตอนในการวิจัย

ในการวิจัยแต่ละประเภท อาจมีขั้นตอนแตกต่างกันไป ในที่นี้จะกล่าวถึงขั้นตอนในการวิจัยซึ่งไม่ได้หมายความไปถึงว่าการวิจัยทุกประเภท ต้องมีขั้นตอนตามที่กล่าว ต่อไปนี้ ทุกประการ

1) เลือกหัวข้อปัญหา เป็นการตอบคำถามที่ว่าเราจะทำวิจัยเรื่องอะไร ซึ่งจะต้องพิจารณาให้รอบคอบด้วยความมั่นใจและเขียนชื่อเรื่องที่จะ วิจัยออกมา

2) การกำหนดขอบเขตของปัญหา เมื่อได้ปัญหาที่จะทำการวิจัยแน่นอนแล้วควรจะกำหนดขอบเขตของ ปัญหาให้ชัดเจน เนื่องจาก การกำหนดปัญหาที่แน่นอนช่วยผู้วิจัยได้ดังนี้

2.1) วางแผนรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการต่าง ๆ ที่เหมาะสม

2.2) รู้ถึงเทคนิคต่างๆ ที่เหมาะสมในการเลือกกลุ่มตัวอย่าง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ข้อมูล ตลอดจน การแปลผลการวิจัย

2.3) มองเห็นภาพอย่างแจ่มชัดว่าจะต้องทำอะไรบ้าง

3. การศึกษาเอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยการศึกษาสาระความรู้ แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวกับเรื่องนั้นในตำรา หนังสือ วารสาร รายงานการวิจัยและเอกสาร อื่น ๆ ซึ่งจะมีประโยชน์ต่อผู้วิจัยในข้อต่อไปนี้

3.1) ช่วยให้เกิดการเข้าใจในการวิจัย

3.2) ช่วยให้เกิดขอบเขตของการทำวิจัยได้ถูกต้องชัดเจน (กรอบแนวคิด)

3.3) ได้แนวทางในการกำหนดสมมติฐาน (กรณีที่มีสมมติฐาน)

3.4) ได้แนวทางในการสร้างเครื่องมือเพื่อรวบรวมข้อมูล

3.5) ได้แนวทางในการสุ่มตัวอย่าง

3.6) ได้แนวทางในการใช้ค่าสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.7) ได้แนวทางการแปลผลการวิจัยและการเขียนรายงานการวิจัย

4. การกำหนดสมมติฐาน หมายถึง การเขียนข้อความที่เป็นข้อคาดหวังเกี่ยวกับความแตกต่างที่อาจเป็นไปได้ ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ซึ่งสมมติฐานนั้นไม่จำเป็นว่าจะต้องเป็นจริงเสมอไป

5. การเขียนเค้าโครงการวิจัย การเขียนเค้าโครงการวิจัยเป็นขั้นตอนที่สำคัญขั้นหนึ่ง เนื่องจากเค้าโครงการวิจัยนั้นจะเป็นแบบแผนในการดำเนินงานวิจัยอย่างมีระบบ ควรจะประกอบด้วย

1) ชื่องานวิจัย

2) ภูมิหลังหรือที่มาของปัญหา

3) วัตถุประสงค์

4) ขอบเขตของการวิจัย

5) ตัวแปรต่าง ๆ ที่วิจัย

6) คำนียามศัพท์เฉพาะ (ในกรณีที่เป็น)

7) สมมติฐาน (ถ้ามี)

8) วิธีดำเนินการวิจัย

9) รูปแบบของงานวิจัย

10) การสุ่มตัวอย่าง

- 11) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 12) การวิเคราะห์ข้อมูล
- 13) แผนการทำงาน
- 14) งบประมาณ

6. การสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูล ก่อนที่จะดำเนินการรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยจะต้องทราบว่า จะใช้เครื่องมืออะไรในการเก็บรวบรวมข้อมูล และเครื่องมือนั้นมีหรือยัง ถ้ายังไม่มีต้องดำเนินการสร้างและนำเครื่องมือขึ้นไป ทดลองใช้ เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยไม่จำเป็นต้องสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลเองเสมอไป กรณีที่ทราบว่ามีเครื่องมือที่สร้างขึ้นอย่างเป็นมาตรฐานเหมาะสมกับการที่จะนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ก็อาจยืมเครื่องมือดังกล่าวมาใช้ได้ ถ้าสงสัยในเรื่องคุณภาพของเครื่องมือ เนื่องจากสร้างไว้นานแล้วก็อาจนำมาทดลองใช้และวิเคราะห์หาคุณภาพใหม่อีกครั้งหนึ่งเมื่อพบว่ามีความเหมาะสมก็นำมาใช้เก็บรวบรวมข้อมูลได้ (การวิจัยบางเรื่องอาจไม่ใช้เครื่องมือรวบรวมข้อมูลที่เป็นแบบแผนก็จะตัดขั้นตอนนี้ออกไป)

7. ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล ในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยจะต้องทราบว่าในการทำการวิจัยนั้นสามารถจะรวบรวมข้อมูลจากกลุ่ม ประชากรทั้งหมด หรือ สุ่มตัวอย่าง ซึ่งในการสุ่มตัวอย่างนั้นก็ต้องทราบว่าจะต้องสุ่มตัวอย่างโดยวิธีการใดที่จะให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนที่ดีของ กลุ่มประชากร ข้อมูลที่ผู้วิจัยจะทำการรวบรวมนั้นมาจากไหน ปฐมภูมิ (Primary Source) หรือทุติยภูมิ (Secondary Source)

การจัดกระทำข้อมูล

1. Input เป็นการจัดเตรียมข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์ เช่น การบันทึกรอยคะแนน การลงรหัสข้อมูล การถ่ายข้อมูล ลงคอมพิวเตอร์ เป็นต้น
2. Processing เป็นขั้นตอนของการจัดแบ่งประเภทของข้อมูล สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพและเป็นขั้นตอนการคำนวณ สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งในขั้นตอนนี้อาจจะคำนวณด้วยมือ ใช้เครื่องคิดเลข หรือใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ขึ้นอยู่กับปริมาณของข้อมูลและปัจจัยเอื้ออำนวย
3. Output เป็นขั้นตอนที่นำผลจากการขั้นตอนที่ได้จากขั้น Processing มาเขียนเป็นรายงาน หรือเสนอในรูปแบบของตารางหรือแผนภูมิต่างๆ แล้วแปลความหมายของผลที่ได้
4. การสรุปผลการวิจัยและเขียนรายงาน ขั้นนี้จะเป็นขั้นสุดท้ายของการวิจัย โดยการสรุปผลการวิจัย และเขียนรายงานการวิจัย ซึ่งโดยทั่วไปในรายงานการวิจัยจะประกอบด้วย
 - 1) บทนำ ซึ่งประกอบด้วยความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา วัตถุประสงค์ในการวิจัย สมมติฐานในการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย ข้อตกลงเบื้องต้น ความไม่สมบูรณ์ของการวิจัย และคำนิยามศัพท์เฉพาะ
 - 2) การตรวจสอบเอกสาร
 - 3) วิธีการดำเนินการวิจัย ซึ่งประกอบด้วย กลุ่มประชากร กลุ่มตัวอย่าง วิธีการสุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล และขั้นตอนการดำเนินการรวบรวมข้อมูล ตลอดจนวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

4) ผลการวิจัย

5) สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ประโยชน์ของการวิจัย

1) ช่วยส่งเสริมความรู้ทางด้านวิชาการและศาสตร์สาขาต่าง ๆ ให้มีการค้นคว้า
ข้อเท็จจริงมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้เพราะว่าการวิจัยจะทำให้มีการค้นคว้าหาความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มเติมซึ่งทำให้
วิทยาการต่าง ๆ เจริญก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น ทั้งตัวผู้วิจัยและผู้นำเอาเอกสารการวิจัยไปศึกษา

2) นำความรู้ที่ได้จากการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติ หรือแก้ปัญหาโดยตรง
ช่วยทำให้ผู้ปฏิบัติได้เลือกวิธีปฏิบัติที่ดีที่สุด ก่อให้เกิดการประหยัด

3) ช่วยในการกำหนดนโยบาย หรือหลักปฏิบัติงานต่าง ๆ เป็นไปด้วยความถูกต้อง
เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

4) ช่วยให้ค้นพบทฤษฎีและสิ่งประดิษฐ์ใหม่ ๆ เพื่อให้มนุษย์ได้ดำเนินชีวิตอยู่ในโลก
อย่างมีความสุขสบาย

5) ช่วยพยากรณ์ผลภายหน้าของสถานการณ์ ปรากฏการณ์และพฤติกรรมต่าง ๆ
ได้อย่างถูกต้อง

4. นโยบายการวิจัยในระดับสถาบันอุดมศึกษา

นโยบายการวิจัยด้านการศึกษา รัฐได้กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษา ทั้งของรัฐและเอกชน
เพิ่มบทบาทในวิจัยมากขึ้น เมื่อเทียบกับ 10 ปีที่ผ่านมา เช่น 1. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี
ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2552-2565) ได้ กำหนดให้มหาวิทยาลัยเพิ่มงบประมาณเพื่อ การวิจัยเป็นร้อยละ 15
ของงบประมาณที่ใช้ ในการศึกษาของแต่ละปี 2. คณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย จะต้องทำวิจัย
เพิ่มมากขึ้น โดยให้แต่ละ มหาวิทยาลัยกำหนดปริมาณงานวิจัย หรือ งานวิจัยอื่น เช่น งานเขียน
บทความวิชาการ งานแต่งตำรา งานคิดประดิษฐ์นวัตกรรม โดย มุ่งนำความรู้ไปสู่การพัฒนา และ
ประยุกต์ใช้ เพื่อสร้างการยอมรับในวงวิชาการระดับ นานาชาติเพิ่มมากขึ้นและเมื่อได้ตำแหน่ง
วิชาการ แล้วก็ให้ทำงานวิชาการอย่างต่อเนื่องอีกด้วย 3. รัฐได้มีโครงการผลิตนักวิจัยระดับปริญญา
เอกขึ้นในปี พ.ศ. 2539 เพื่อผลิต นักวิจัยระดับปริญญาเอกและผลงานวิจัยให้ได้ มาตรฐาน โดยได้
ตั้งเป้าหมายว่า ในช่วง ปี พ.ศ. 2540-2544 จะผลิตนักวิจัยระดับ ปริญญาเอกให้ได้รวม 5,000 คน
และเรียก โครงการนี้ว่าโครงการปริญญาเอกกาญจนาภิเษก (คปก.) วัตถุประสงค์หลัก คือ การสร้าง
ความเข้มแข็งของระบบการวิจัยและความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศไทย โดยผ่าน
กระบวนการผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษา ของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ทั้งด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี
สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ร่วมกับสถาบันชั้นนำใน ต่างประเทศ 4. ในการประเมินผลงานของ
มหาวิทยาลัย ทุกแห่ง กำหนดให้มีตัวชี้วัด (Indicators) สำหรับงานวิจัยของมหาวิทยาลัย ตัวชี้วัด
เหล่านี้แสดงให้เห็นถึงงาน เชิงคุณภาพและปริมาณของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ว่าแต่ละมหาวิทยาลัยได้
ให้ความสนใจต่อ งานวิจัยมากน้อยเพียงใด และถือเป็นตัวชี้วัด ที่สำคัญในการก้าวไปสู่มหาวิทยาลัย
ชั้นนำของ ประเทศและของโลกด้วย 5. มุ่งพัฒนาองค์ความรู้ นวัตกรรม ที่มุ่งสร้างขีดความสามารถ

ด้านการวิจัยและ พัฒนา ส่งเสริมการสร้างนักวิจัยมืออาชีพ และสร้างความเข้มแข็งให้แก่สถาบันการศึกษาและศูนย์การศึกษาวิจัย นโยบายของมหาวิทยาลัยในการพัฒนางานวิจัย มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งมีนโยบาย ในการพัฒนางานแตกต่างกัน (สุชาติ เมืองแก้ว, 2561)

5. แผนยุทธศาสตร์การวิจัยและนวัตกรรม

แผนยุทธศาสตร์การวิจัยและนวัตกรรมของมหาวิทยาลัยบูรพาเป็นแผนยุทธศาสตร์ในระยะ 5 ปี พ.ศ.2561 - 2565 จัดทำขึ้นเพื่อกำหนดทิศทางนโยบายการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมของมหาวิทยาลัยให้มีความชัดเจนและมุ่งเป้าความสำเร็จเพื่อตอบสนองต่อนโยบายการพัฒนาของรัฐบาลและความต้องการของพื้นที่ รวมทั้งการสร้างกลไกบริหารจัดการงานวิจัยที่มีประสิทธิภาพได้มาตรฐาน และสามารถบูรณาการการวิจัยระหว่างคณะและส่วนงานต่างๆ แหล่งทุนและผู้ใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยอย่างเป็นเอกภาพ ซึ่งแผนยุทธศาสตร์ดังกล่าวยังเป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนและเป็นแนวทางในการจัดทำแผนการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมของคณะและส่วนงานต่างๆ เพื่อสร้างความเข้มแข็งทางด้านวิชาการและความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง สามารถสร้างผลงานวิจัยและนวัตกรรมที่ได้รับการยอมรับจากหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้องและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงทั้งในระดับพื้นที่ ภูมิภาค หรือเป็นต้นแบบระดับประเทศ รวมทั้งยังเป็นเครื่องมือให้กับผู้บริหารของมหาวิทยาลัยในการติดตามประเมินผลความสำเร็จการพัฒนามหาวิทยาลัยบูรพาเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยอย่างเต็มรูปแบบ จึงได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การวิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2561 - 2565 ดังนี้

วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อกำหนดทิศทางนโยบายการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมของมหาวิทยาลัยบูรพาแบบมุ่งเป้า
- 2) เพื่อสร้างกลไกสนับสนุนระบบบริหารจัดการงานวิจัยและพัฒนานวัตกรรมที่มีประสิทธิภาพและมีการบูรณาการระหว่างคณะและหน่วยงานภายนอกอย่างมีเอกภาพ
- 3) เพื่อพัฒนาศักยภาพบุคลากรวิจัยภายในมหาวิทยาลัยให้มีความเข้มแข็งทางด้านวิชาการ
- 4) เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ผลงานวิจัยของมหาวิทยาลัยได้รับการยอมรับจากหน่วยงานต่างๆและมีการนำไปใช้ประโยชน์มากขึ้น
- 5) เพื่อเป็นเครื่องมือในการติดตามและประเมินผลสำเร็จในการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมของมหาวิทยาลัยบูรพา (กองบริหารการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมมหาวิทยาลัยบูรพา, 2561)

6. ปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัยของอาจารย์

การผลิตงานวิจัยของอาจารย์อาจเกิดขึ้นจาก 2 ปัจจัย คือ

- 1) ปัจจัยภายใน หมายถึง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวอาจารย์โดยตรง คือปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยลักษณะทางจิตวิทยา ปัจจัยส่วนบุคคล (Personal factors) ที่เกี่ยวข้องกับอาจารย์ ได้แก่ ความสนใจ ความกระหายใคร่รู้ ความคิดเห็น ความตั้งใจ ความพอใจ อันเป็นผลเนื่องมาจากแรงจูงใจ

ภายใน (Intrinsic motives) ซึ่งเป็นแรงจูงใจที่เกิดจากพฤติกรรมภายใน ซึ่งจะผลักดันให้เกิดพฤติกรรมที่มีความคงทนถาวร บุคคลจะแสดงพฤติกรรมนั้นๆ อย่างสม่ำเสมอ โดยเนื่องมาจากสิ่งผลักดันที่เป็นความในใจหรือพฤติกรรมภายในของตน ปัจจัยนี้เป็นปัจจัยกลุ่มที่สำคัญที่ทำให้อาจารย์วิจัย หรือริเริ่มทำงานวิจัย คือ ความต้องการ ซึ่งเกิดจากเงื่อนไขในตัวอาจารย์เองประกอบด้วย ตัวแปรทักษะเชิงวิจัย นิสัยที่เอื้อต่อการวิจัย ประสบการณ์ในการวิจัย แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการวิจัย เวลาที่ใช้ในการวิจัย เจตคติต่อการวิจัย และการรับรู้ความสามารถของตนในการวิจัย

2) ปัจจัยภายนอก ปัจจัยกลุ่มนี้ประกอบด้วยตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสภาพสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการวิจัย (Environmental factors) ที่ทำให้เกิดแรงจูงใจภายนอก ซึ่งเป็นผลเนื่องมาจากสิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้นนอกตัวบุคคล ได้แก่ งบประมาณ หรือทุนวิจัยที่ได้รับ (วนิดา พิงสระน้อย, 2556)

7. จรรยาบรรณของนักวิจัย

นักวิจัย หมายถึง ผู้ที่ดำเนินการค้นคว้าหาความรู้อย่างเป็นระบบเพื่อตอบประเด็นที่สงสัย โดยมีระเบียบวิธีอันเป็นที่ยอมรับใน แต่ละศาสตร์ที่เกี่ยวข้องซึ่งครอบคลุมทั้งแนวคิด มโนทัศน์และวิธีการที่ใช้ในการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล (สภาวิจัยแห่งชาติ, 2541, หน้า 3)

จรรยาบรรณ หมายถึง หลักความประพฤติอันเหมาะสม แสดงถึงคุณธรรมและจริยธรรมในการประกอบอาชีพที่กลุ่มบุคคล แต่ละสาขาวิชาชีพประมวลขึ้นไว้เป็นหลัก เพื่อให้สมาชิกในสาขาวิชาชีพนั้นๆ ยึดถือปฏิบัติเพื่อรักษาชื่อเสียงและส่งเสริมเกียรติคุณ ของสาขาวิชาชีพของตนเอง

จรรยาบรรณนักวิจัย (Researcher's Code Ethic) หมายถึง หลักเกณฑ์ควรประพฤติปฏิบัติของนักวิจัยทั่วไปเพื่อให้การดำเนินงานวิจัยตั้งอยู่บนพื้นฐาน ของจริยธรรมและหลักวิชาการที่เหมาะสมตลอดจนประกันมาตรฐานของการศึกษาค้นคว้าให้เป็นไปอย่างสมศักดิ์ศรีและเกียรติภูมิของนักวิจัย

จรรยาบรรณของนักวิจัยและแนวปฏิบัติ ที่นำเสนอโดยสภาวิจัยแห่งชาติของประเทศไทย มีดังนี้ (สภาวิจัยแห่งชาติ, 2541, หน้า 3-13)

1) นักวิจัยต้องซื่อสัตย์และมีคุณธรรมในทางวิชาการและการจัดการ นักวิจัยต้องมีความซื่อสัตย์ต่อตนเองไม่นำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน ไม่ลอกเลียนงานของผู้อื่น ต้องให้เกียรติและอ้างถึงบุคคลหรือแหล่งที่มาของข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยต้องซื่อตรงต่อการแสวงหาทุนวิจัย และมีความเป็นธรรมเกี่ยวกับผลประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย

2) นักวิจัยต้องปฏิบัติตามพันธกรณีในการทำวิจัยตามข้อตกลงที่ทำไว้กับหน่วยงานที่สนับสนุนการวิจัย และต่อหน่วยงานที่ตนสังกัด นักวิจัยต้องปฏิบัติตามพันธกรณีและข้อตกลงการวิจัยที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายยอมรับร่วมกัน อุทิศเวลาทำงานวิจัยให้ได้ผลดีที่สุดและเป็นไปตามกำหนดเวลา มีความรับผิดชอบไม่ละทิ้งงานระหว่างดำเนินการ

3) นักวิจัยต้องมีพื้นฐานความรู้ในสาขาวิชาการที่ทำวิจัย นักวิจัยต้องมีพื้นฐานความรู้ในสาขาวิชาการที่ทำวิจัยอย่างเพียงพอ และมีความรู้ความชำนาญหรือมีประสบการณ์เกี่ยวเนื่องกับเรื่องที่ทำวิจัยเพื่อนำไปสู่งานวิจัยที่มีคุณภาพ และเพื่อป้องกันปัญหาการวิเคราะห์การตีความ หรือการสรุปที่ผิดพลาด อันอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่องานวิจัย

4) นักวิจัยต้องมีความรับผิดชอบต่อสิ่งที่ศึกษาวิจัย ไม่ว่าจะจะเป็นสิ่งที่มีชีวิตหรือไม่มีชีวิต นักวิจัยต้องดำเนินการด้วยความรอบคอบระมัดระวัง และเที่ยงตรงในการทำวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ คน สัตว์ พืช ศิลปวัฒนธรรม ทรัพยากร และสิ่งแวดล้อม มีจิตสำนึกและปณิธานที่จะอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

5) นักวิจัยต้องเคารพศักดิ์ศรีและสิทธิของมนุษย์ที่ใช้เป็นตัวอย่าง นักวิจัยต้องไม่คำนึง ผลประโยชน์ทางวิชาการจนกระทั่งละเลยและขาดความเคารพในศักดิ์ศรีของเพื่อนมนุษย์ต้องถือเป็น ภาระหน้าที่ที่จะอธิบายจุดมุ่งหมายของการวิจัยแก่บุคคลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างโดยไม่หลอกลวง หรือบีบบังคับและไม่ละเมิดสิทธิส่วนบุคคล

6) นักวิจัยต้องมีอิสระทางความคิด โดยปราศจากอคติในทุกขั้นตอนของการทำวิจัย นักวิจัยต้องมีอิสระทางความคิดต้องตระหนักว่า อคติส่วนตัวหรือความลำเอียงทางวิชาการ อาจส่งผลให้มีการบิดเบือนข้อมูล และข้อค้นพบทางวิชาการ อันเป็นเหตุให้เกิดผลเสียหาย ต่องานวิจัย

7) นักวิจัยพึงนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในทางที่ชอบ นักวิจัยพึงเผยแพร่ผลงานวิจัย เพื่อประโยชน์ทางวิชาการและสังคมไม่ขยายผลข้อค้นพบจนเกินความเป็นจริงและไม่ใช้ผลงานวิจัย ไปในแนวทางมิชอบ

8) นักวิจัยพึงเคารพความคิดเห็นทางวิชาการของผู้อื่น นักวิจัยพึงมีใจกว้าง พร้อมจะ เปิดเผยข้อมูลและขั้นตอนการวิจัย ยอมรับฟังความคิดเห็นและเหตุผลทางวิชาการของผู้อื่น และ พร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขงานวิจัยของตนให้ถูกต้อง

9) นักวิจัยพึงมีความรับผิดชอบต่อสังคมทุกระดับ นักวิจัยพึงมีจิตสำนึกที่จะอุทิศ กำลังสติปัญญาในการทำวิจัยเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ เพื่อความเจริญและประโยชน์สุขของ สังคมและมวลมนุษยชาติ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. คณะศึกษาศาสตร์ได้แนวทางการส่งเสริมการวิจัย
2. อาจารย์ในคณะศึกษาศาสตร์ทราบแนวทางการส่งเสริมการวิจัย

บทที่ 2 เนื้อเรื่อง

รายละเอียดเกี่ยวกับวิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research & Development) เพื่อมุ่งศึกษาการทำงานวิจัย และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำงานวิจัยของอาจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา และเพื่อหาแนวทางการส่งเสริมการวิจัยของอาจารย์ในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ประชากร

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ อาจารย์ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 110 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง คือ
 - 2.1 อาจารย์ที่เคยรับทุนอุดหนุนการวิจัยของคณะศึกษาศาสตร์ จำนวน 10 คน
 - 2.2 อาจารย์ที่ไม่เคยรับทุนอุดหนุนการวิจัยของคณะศึกษาศาสตร์ จำนวน 45 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือการวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าหนังสือ บทความวารสาร เอกสารอิเล็กทรอนิกส์ และงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการส่งเสริมการวิจัยของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา
2. สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมจุดประสงค์ของการวิจัย แบบสอบถามที่สร้างขึ้นแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ
 - 2.1 แบบสอบถามสำหรับอาจารย์ที่ไม่เคยรับทุนอุดหนุนการวิจัยของคณะศึกษาศาสตร์ แบบสอบถามรายละเอียด มี 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศอายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งทางวิชาการ ระยะเวลาการทำงานในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับงานวิจัย โดยแบ่งเป็นด้าน 3 ด้าน ดังนี้

ด้านที่ 1 เหตุผลสำคัญที่ท่านไม่ทำวิจัย

- ขาดความรู้และประสบการณ์ทำวิจัย
- มีภาระงานสอนมาก
- มีขั้นตอนการขอรับทุนยุ่งยากมาก
- ไม่มีแหล่งค้นคว้า อุปกรณ์ สนับสนุนการทำวิจัย
- ไม่มีพี่เลี้ยงในการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการทำวิจัย

- หาแหล่งตีพิมพ์เพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัยได้ยาก
- การทำวิจัยทำให้เสียเวลา เพราะนำไปใช้ประโยชน์ได้น้อย

ด้านที่ 2 งานวิจัยที่ท่านเคยได้รับจากแหล่งอื่นที่ไม่ใช่คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยบูรพา

ด้านที่ 3 ในอนาคตหากท่านมีการวางแผนที่จะขอรับทุนอุดหนุนการวิจัย

ของคณะศึกษาศาสตร์

- การทำวิจัยทำลายความรู้ความสามารถของท่าน
- การทำวิจัยเพื่อความก้าวหน้าในตำแหน่งที่สูงขึ้น
- คณะกำหนดทิศทางการวิจัยที่ชัดเจน
- คณะมีรางวัลให้กับนักวิจัย

2.2 2.1 แบบสอบถามสำหรับอาจารย์ที่เคยรับทุนอุดหนุนการวิจัยของ

คณะศึกษาศาสตร์ แบบสอบถามรายละเอียด มี 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศอายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งทางวิชาการ ระยะเวลาการทำงานในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับงานวิจัย โดยแบ่งเป็นด้าน 3 ด้าน ดังนี้

ด้านที่ 1 งานวิจัยที่ท่านได้รับทุนอุดหนุนจากคณะศึกษาศาสตร์

ด้านที่ 2 งานวิจัยที่ท่านเคยได้รับจากแหล่งอื่นที่ไม่ใช่คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยบูรพา

ด้านที่ 3 เหตุผลสำคัญที่ท่านทำวิจัย

- ภาระหน้าที่
- ต้องการแสดงผลงานเพื่อขอเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการ
- ต้องการความยอมรับและชื่อเสียงทางวิชาการของตนเอง
- ต้องการค้นคว้าความรู้เพิ่มเติมให้เป็นประโยชน์ในแวดวงวิชาการ
- เพื่อให้หนีสิต หรือผู้สนใจสามารถนำองค์ความรู้ที่ได้รับไปอ้างอิง
- เพื่อสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำงานวิจัย จำนวน 14 ข้อ

ดังนี้

1. ท่านมีความรู้ความเข้าใจเรื่องที่ท่านจะทำวิจัยอย่างเพียงพอ
2. ท่านมีความรู้เกี่ยวกับวิธีวิจัย
3. ท่านกำหนดปัญหาวิจัยและวัตถุประสงค์การวิจัยได้อย่างถูกต้อง
4. ท่านสืบค้น เอกสาร และงานวิจัยจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ได้
5. ท่านมีประสบการณ์ในการวิจัย
6. ท่านมีเวลาทำวิจัยได้อย่างต่อเนื่อง
7. ท่านสามารถทำวิจัยตามระยะเวลาที่ได้วางแผนไว้
8. เวลาที่เพียงพอเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อคุณภาพงานวิจัย

9. งานวิจัยเป็นภารกิจที่สำคัญของบุคลากรสายวิชาการ

ภายในคณะ

10. เมื่อเกิดปัญหาในการทำวิจัย ท่านจะสามารถแก้ปัญหาให้ลุล่วงไปได้
11. ท่านมีความสามารถในการทำวิจัยที่มีคุณภาพ
12. ท่านจะรับฟังข้อเสนอแนะจากบุคคลอื่นอย่างมีเหตุผล
13. ท่านจะทำงานวิจัยเพื่อความก้าวหน้าในตำแหน่งที่สูงขึ้น
14. ตำแหน่งทางวิชาการเป็นสิ่งจูงใจการทำงานวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ

การหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยการนำไปทดสอบหาความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) ดังนี้

1. การทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ รวม 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม และพิจารณาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับประเด็นหลักของเนื้อหา (Index of item objective congruence หรือ IOC) ได้ค่า IOC ของข้อคำถามระหว่าง .60 ถึง 1.00 แล้วดำเนินการปรับปรุง แก้ไขตามข้อเสนอของผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้แบบสอบถามมีความสมบูรณ์และครอบคลุมความมุ่งหมายของการวิจัยในครั้งนี้

2. การทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับบุคคลที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มประชากร จำนวน 30 คน แล้วนำค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือ โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .99 ซึ่งแสดงว่าแบบสอบถามฉบับนี้มีความเชื่อมั่นสูงสามารถนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มประชากรได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ศึกษาตำรา เอกสาร บทความ ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดขอบเขตของการวิจัย และสร้างเครื่องมือในการวิจัยให้ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถาม จากเอกสาร เพื่อกำหนดขอบเขตเนื้อหาแบบทดสอบ จะได้มีความชัดเจนตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยมากยิ่งขึ้น

3. นำข้อมูลที่ได้มาสร้างแบบสอบถาม เสนอผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณาตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุง เพื่อให้ได้ข้อคำถามที่เข้าใจง่ายและตรงกับวัตถุประสงค์ในการวิจัยมากที่สุด

4. แจกแบบสอบถามให้กับคณาจารย์ทั้งแบบกระดาษ และลิงค์ใน Google Form

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติตามขั้นตอน โดยใช้การคำนวณหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) แล้วเทียบกับเกณฑ์ของ บุญชม ศรีสะอาด (2556, หน้า 103) และแปลความหมายของแบบสอบถามสำหรับอาจารย์ที่เคยรับทุนอุดหนุนการวิจัยของคณะศึกษาศาสตร์ ตอนที่ 3 จำนวน 14 ข้อ โดยใช้เกณฑ์และการแปลความหมาย ดังนี้

4.50 - 5.00	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
3.50 - 4.49	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
2.50 - 3.49	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
1.50 - 2.49	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
1.00 - 1.49	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

ผลการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เพื่อศึกษาการทำงานวิจัยและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำงานวิจัยของอาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา และหาแนวทางการส่งเสริมการวิจัยของอาจารย์ในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ซึ่งผู้วิจัยนำมาสรุปผลการวิจัย ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ คือ อาจารย์ที่เคยรับทุนอุดหนุนการวิจัยของคณะศึกษาศาสตร์ จำนวน 10 คน และอาจารย์ที่ไม่เคยรับทุนอุดหนุนการวิจัยของคณะศึกษาศาสตร์ จำนวน 45 คน

1. แบบสอบถามสำหรับอาจารย์ที่เคยรับทุนอุดหนุนการวิจัยของคณะศึกษาศาสตร์ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน และได้แบบสอบถามคืน จำนวนทั้งสิ้น 10 ฉบับ หรือคิดเป็นร้อยละ 100 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ และค่าร้อยละ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (อาจารย์ที่เคยรับทุนอุดหนุนการวิจัยของ คณะศึกษาศาสตร์)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	6	60.00
1.2 หญิง	4	40.00
รวม	10	100.00
2. อายุ		
2.1 20-30 ปี	-	-
2.2 31-40 ปี	3	30.00
2.3 41-50 ปี	4	40.00
2.4 มากกว่า 50 ปี ขึ้นไป	3	30.00
รวม	10	100.00
3. ระดับการศึกษาสูงสุด		
3.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี	-	-
3.2 ปริญญาตรี	-	-
3.3 ปริญญาโท	1	10.00
3.4 ปริญญาเอก	9	90.00
รวม	10	100.00
4. ระยะเวลาการทำงานในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา		
4.1 1-5 ปี	-	-
4.2 6-10 ปี	2	20.00
4.3 มากกว่า 10 ปี ขึ้นไป	8	80.00
รวม	10	100.00

จากตารางที่ 1 พบว่าผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม สามารถจำแนกได้ดังนี้

1. เพศ ผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นเพศชาย จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 และเป็นเพศหญิง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 ตามลำดับ
2. อายุ ผู้ตอบแบบสอบถาม มีอายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงมาคือ อายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 และอายุมากกว่า 50 ปี ขึ้นไป จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 ตามลำดับ
3. ระดับการศึกษาสูงสุด ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาเอก จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 90.00 และระดับปริญญาโท จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 ตามลำดับ

4. ระยะเวลาการทำงานในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระยะเวลาการทำงานในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ระยะเวลามากกว่า 10 ปี ขึ้นไป จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00 รองลงมาคือ และระยะเวลาระหว่าง 6-10 ปี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัยของอาจารย์

1. ผู้วิจัยได้วิเคราะห์หาความถี่ของงานวิจัยที่อาจารย์ได้รับทุนอุดหนุนจากคณะศึกษาศาสตร์ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ความถี่ของงานวิจัยที่อาจารย์ได้รับทุนอุดหนุนจากคณะศึกษาศาสตร์

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1 - 3 เรื่อง	9	90
4 - 6 เรื่อง	-	-
7-10 เรื่อง	1	10
มากกว่า 10 เรื่องขึ้นไป	-	-
รวม	10	100

จากตารางที่ 2 พบว่า อาจารย์ที่ได้รับทุนอุดหนุนจากคณะศึกษาศาสตร์ส่วนใหญ่เคยได้รับทุน จำนวน 1 - 3 เรื่อง จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 90.00 และมีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 ที่เคยได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจำนวน 7 - 10 เรื่อง

อีกทั้งอาจารย์ส่วนใหญ่เคยได้รับทุนจากแหล่งทุนอื่นที่ไม่ใช่คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เช่น สำนักงานวิจัยแห่งชาติ (วช.) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.) สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส.) และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)

ตารางที่ 3 เหตุผลสำคัญในการทำวิจัยของอาจารย์ที่รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากคณะศึกษาศาสตร์

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ	อันดับที่
1. ภาระหน้าที่	4	40.00	2
2. ต้องการแสดงผลงานเพื่อขอเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการ	8	80.00	1
3. ต้องการความยอมรับและชื่อเสียงทางวิชาการของตนเอง	1	10.00	5

4. ต้องการค้นคว้าความรู้เพิ่มเติมให้เป็นประโยชน์ ต่อแวดวงวิชาการ	4	40.00	2
5. เพื่อให้หนังสือ หรือผู้สนใจสามารถนำองค์ความรู้ที่ได้รับไป อ้างอิงได้	3	30.00	3
6. เพื่อสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ	2	20.00	4
รวม			

หมายเหตุ เลือกเหตุผลได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 3 พบว่า เหตุผลสำคัญในการทำวิจัยของอาจารย์ที่รับทุนอุดหนุนการวิจัยจาก
คณะศึกษาศาสตร์ คะแนนเป็นลำดับสูงสุดคือ ต้องการทำผลงานเพื่อขอเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการ
คิดเป็นร้อยละ 80.00 รองลงมาคือ ภาระหน้าที่ และต้องการค้นคว้าความรู้เพิ่มเติมให้เป็นประโยชน์
ต่อแวดวงวิชาการ โดยมีคะแนนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 40.00 เพื่อให้หนังสือ หรือผู้สนใจสามารถนำองค์
ความรู้ที่ได้รับไปอ้างอิงได้ คิดเป็นร้อยละ 30.00 เพื่อสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ คิดเป็นร้อยละ 20.00 และ
ลำดับสุดท้าย คือ ต้องการความยอมรับและชื่อเสียงทางวิชาการของตนเอง คิดเป็นร้อยละ 10.00

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์ที่เคยได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจาก
คณะศึกษาศาสตร์ ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์ที่เคยได้รับ
ทุนอุดหนุนการวิจัยจากคณะศึกษาศาสตร์

ประเด็น	$n = 10$		ระดับ
	\bar{x}	SD	

1. ความรู้ความเข้าใจเรื่องที่จะทำวิจัยอย่างเพียงพอ	0.62	4.25	มาก
2. มีความรู้เกี่ยวกับวิธีวิจัย	0.62	4.25	มาก
3. กำหนดปัญหาวิจัยและวัตถุประสงค์การวิจัยได้อย่างถูกต้อง	0.52	4.50	มากที่สุด
4. สืบค้นเอกสาร และงานวิจัยจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง	0.51	4.58	มากที่สุด
5. มีประสบการณ์ในการทำวิจัย	1.16	4.08	มาก
6. มีเวลาในการทำวิจัยได้อย่างต่อเนื่อง	0.94	3.83	มาก
7. สามารถทำวิจัยตามระยะเวลาที่ได้วางแผนไว้	1.11	3.83	มาก
8. เวลาที่เพียงพอเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อคุณภาพงานวิจัย	0.65	4.33	มาก
9. งานวิจัยเป็นภารกิจที่สำคัญที่สุดของบุคลากรสายวิชาการภายในคณะ	0.67	4.42	มาก
10. เมื่อเกิดปัญหาในการวิจัยสามารถแก้ปัญหาให้ลุล่วงไปได้	0.67	4.42	มาก
11. มีความสามารถในการทำวิจัยที่มีคุณภาพ	0.51	4.42	มาก
12. จะรับฟังข้อเสนอแนะจากบุคคลอื่นอย่างมีเหตุผล	0.49	4.67	มากที่สุด
13. จะทำงานวิจัยเพื่อความก้าวหน้าในตำแหน่งที่สูงขึ้น	1.15	4.33	มาก
14. ตำแหน่งทางวิชาการเป็นสิ่งจูงใจการทำงานวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ	1.15	4.33	มาก
ค่าเฉลี่ยรวมทั้งสิ้น	0.77	4.30	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์ที่เคยได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากคณะศึกษาศาสตร์ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 0.77$, $SD = 4.30$) เมื่อพิจารณาแต่ละประเด็น พบว่า ประเด็นกำหนดปัญหาวิจัยและวัตถุประสงค์การวิจัยได้อย่างถูกต้อง การสืบค้นเอกสาร และงานวิจัยจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง และจะรับฟังข้อเสนอแนะจากบุคคลอื่นอย่างมีเหตุผล ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด

2. แบบสอบถามสำหรับอาจารย์ที่ไม่เคยได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยของคณะศึกษาศาสตร์ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 45 คน และได้แบบสอบถามคืน จำนวนทั้งสิ้น 45 ฉบับ หรือคิดเป็นร้อยละ 100 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ และค่าร้อยละ ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 5 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (อาจารย์ที่ไม่เคยรับทุนอุดหนุนการวิจัยของ คณะศึกษาศาสตร์)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	17	37.78
1.2 หญิง	28	62.22
รวม	45	100.00
2. อายุ		
2.1 20-30 ปี	-	-
2.2 31-40 ปี	18	40.00
2.3 41-50 ปี	19	42.22
2.4 มากกว่า 50 ปี ขึ้นไป	8	17.78
รวม	45	100.00
3. ระดับการศึกษาสูงสุด		
3.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี	-	-
3.2 ปริญญาตรี	-	-
3.3 ปริญญาโท	7	15.56
3.4 ปริญญาเอก	38	84.44
รวม	75	100.00
4. ระยะเวลาการทำงานในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา		
4.1 1-5 ปี	12	26.67
4.2 6-10 ปี	9	20.00
4.3 มากกว่า 10 ปี ขึ้นไป	24	55.33
รวม	45	100.00

จากตารางที่ 5 พบว่าผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม สามารถจำแนกได้ดังนี้

1. เพศ ผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นเพศชาย จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 37.78 และเป็นเพศหญิง จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 62.22 ตามลำดับ
2. อายุ ผู้ตอบแบบสอบถาม มีอายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 42.22 รองลงมาคือ อายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 และอายุมากกว่า 50 ปี ขึ้นไป จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 17.78 ตามลำดับ
3. ระดับการศึกษาสูงสุด ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาเอก จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 84.44 และระดับปริญญาโท จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 15.56 ตามลำดับ

4. ระยะเวลาการทำงานในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีระยะเวลาการทำงานในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ระยะเวลามากกว่า 10 ปี ขึ้นไป จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 55.33 รองลงมาคือ มากกว่า 10 ปี ขึ้นไป จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 55.33 และระยะเวลาระหว่าง 6-10 ปี จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 6 เหตุผลสำคัญของอาจารย์ที่ไม่รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากคณะศึกษาศาสตร์

ประเด็น	จำนวน	ร้อยละ	อันดับที่
1. ขาดความรู้และประสบการณ์ทำวิจัย	3	6.67	4
2. มีภาระงานสอนมาก	20	44.44	1
3. มีขั้นตอนการขอรับทุนยุ่งยากมาก	7	15.56	3
4. ไม่มีแหล่งค้นคว้า อุปกรณ์สนับสนุนการทำวิจัย	-	-	-
5. ไม่มีพี่เลี้ยงในการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการทำวิจัย	12	26.67	2
6. หาแหล่งตีพิมพ์เพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัยได้ยาก	-	-	-
7. การทำวิจัยทำให้เสียเวลามาก เพราะนำไปใช้ประโยชน์ได้น้อย	2	4.44	5
8. อื่น ๆ เพิ่งเริ่มงาน	1	2.22	6
รวม	45	100.00	

จากตารางที่ 6 พบว่า เหตุผลสำคัญที่ไม่ทำวิจัยของอาจารย์ที่ไม่รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากคณะศึกษาศาสตร์ คะแนนเป็นลำดับสูงสุดคือ มีภาระงานสอนมาก คิดเป็นร้อยละ 44.44 รองลงมาคือ ไม่มีพี่เลี้ยงในการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการทำวิจัย คิดเป็นร้อยละ 26.67 และมีขั้นตอนการขอรับทุนยุ่งยากมาก คิดเป็นร้อยละ 15.56

ซึ่งอาจารย์ที่ไม่รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากคณะศึกษาศาสตร์แต่ได้รับทุนจากแหล่งทุนภายนอก เช่น เช่น สำนักงานวิจัยแห่งชาติ (วช.) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.) ศุภสภา สภาการศึกษา (สกศ.) และเมืองพัทยา

ตารางที่ 7 เหตุผลในการขอรับทุนอุดหนุนการวิจัยจากคณะศึกษาศาสตร์ในอนาคตของอาจารย์ที่ไม่เคยรับทุนอุดหนุนการวิจัยของคณะศึกษาศาสตร์

ประเด็น	จำนวน	ร้อยละ	อันดับที่
1. การทำวิจัยท้าทายความรู้ความสามารถ	3	6.67	3
2. การทำวิจัยเพื่อความก้าวหน้าในตำแหน่งที่สูงขึ้น	29	64.44	1
3. คณะกำหนดทิศทางการวิจัยที่ชัดเจน	12	26.67	2
4. คณะมีรางวัลให้กับนักวิจัย	1	2.22	4
รวม	45	100.00	

จากตารางที่ 7 พบว่า ในอนาคตหากอาจารย์ที่ไม่เคยขอรับทุนอุดหนุนการวิจัยของคณะศึกษาศาสตร์จะขอทุนจากคณะศึกษาศาสตร์มีเหตุผลในประเด็นที่ว่า การทำวิจัยเพื่อความก้าวหน้าในตำแหน่งที่สูงขึ้น คิดเป็นร้อยละ 64.44 รองลงมาคือ คณะกำหนดทิศทางการวิจัยที่ชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 26.67

บทที่ 3

อภิปราย/ วิจารณ์ ผลการทดลอง/ ผลการวิจัยที่ได้ทั้งหมด

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาการทำงานวิจัย และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำงานวิจัยของอาจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา และเพื่อหาแนวทางการส่งเสริมการวิจัยของอาจารย์ ในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. เหตุผลสำคัญในการทำวิจัยของอาจารย์ที่รับทุนอุดหนุนการวิจัยจาก

คณะศึกษาศาสตร์

คะแนนเป็นลำดับสูงสุดคือ ต้องการทำผลงานเพื่อขอเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 80.00 รองลงมาคือ ภาระหน้าที่ และต้องการค้นคว้าความรู้เพิ่มเติมให้เป็นประโยชน์ ต่อแวดวงวิชาการ โดยมีคะแนนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 40.00 เพื่อให้บัณฑิต หรือผู้สนใจสามารถนำ องค์ความรู้ที่ได้รับไปอ้างอิงได้ คิดเป็นร้อยละ 30.00 เพื่อสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ คิดเป็นร้อยละ 20.00 และลำดับสุดท้าย คือ ต้องการความยอมรับและชื่อเสียงทางวิชาการของตนเอง คิดเป็นร้อยละ 10.00

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์ที่เคยได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจาก

คณะศึกษาศาสตร์

ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 0.77$, $SD = 4.30$) เมื่อพิจารณาแต่ละประเด็น พบว่า ประเด็นกำหนดปัญหาวิจัยและวัตถุประสงค์การวิจัยได้อย่างถูกต้อง การสืบค้นเอกสาร และ งานวิจัยจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง และจะรับฟังข้อเสนอแนะจากบุคคลอื่นอย่างมีเหตุผล ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด

3. เหตุผลสำคัญของอาจารย์ที่ไม่ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากคณะศึกษาศาสตร์

คะแนนเป็นลำดับสูงสุดคือ มีภาระงานสอนมาก คิดเป็นร้อยละ 44.44 รองลงมาคือ ไม่มีพี่เลี้ยงในการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการทำวิจัย คิดเป็นร้อยละ 26.67 และมีขั้นตอนการขอรับทุน ยุ่งยากมาก คิดเป็นร้อยละ 15.56

4. เหตุผลในการขอรับทุนอุดหนุนการวิจัยจากคณะศึกษาศาสตร์ในอนาคตของอาจารย์ที่ไม่เคยรับทุนอุดหนุนการวิจัยของคณะศึกษาศาสตร์

การทำวิจัยเพื่อความก้าวหน้าในตำแหน่งที่สูงขึ้น คิดเป็นร้อยละ 64.44 รองลงมาคือ คณะกำหนดทิศทางการวิจัยที่ชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 26.67

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำงานวิจัยของอาจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา และเพื่อหาแนวทางการส่งเสริมการวิจัยของอาจารย์ในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ผู้วิจัยได้แยกอภิปรายตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. ปัจจัยเฉพาะบุคคล

จากผลการศึกษาด้านปัจจัยเฉพาะบุคคล พบว่า อาจารย์ของคณะศึกษาศาสตร์มีเหตุผลสำคัญในการทำวิจัยของอาจารย์ที่รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากคณะศึกษาศาสตร์มากที่สุด คือ ต้องการผลงานเพื่อขอเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการ รองลงมาคือ ภาระหน้าที่ และต้องการค้นคว้าความรู้เพิ่มเติมให้เป็นประโยชน์ต่อแวดวงวิชาการ เพื่อให้ผลิต หรือผู้สนใจสามารถนำองค์ความรู้ที่ได้รับไปอ้างอิงได้ เพื่อสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ และ ต้องการความยอมรับและชื่อเสียงทางวิชาการของตนเอง เรียงตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของชอลดา วิชัยพาณิชย์ (2554, หน้า 98-99) ที่พบว่า ปัจจัยด้านทักษะเชิงวิจัยมีความสัมพันธ์ทางบวกกับจำนวนงานวิจัย ซึ่งการมีประสบการณ์ในการทำวิจัย การได้รับโอกาสได้เพิ่มพูนทักษะการทำวิจัย มีความสัมพันธ์กับลักษณะงานที่รับผิดชอบมากที่สุด และมีความสัมพันธ์กับการสนับสนุนจากหน่วยงานต่ำที่สุด และอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีเวลาเพียงพอต่อการทำวิจัยและคุณภาพงานวิจัย แต่เวลาไม่ใช่ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เท่ากับปัจจัยด้านทักษะเชิงวิจัย

2. ปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย

จากผลการศึกษาปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย พบว่า ด้านกำหนดปัญหาวิจัยและวัตถุประสงค์ การวิจัยได้อย่างถูกต้อง การสืบค้นเอกสาร และงานวิจัยจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง และ จะรับฟังข้อเสนอแนะจากบุคคลอื่นอย่างมีเหตุผล ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ ผลงานวิจัยของฐิติพร ตันติศรียานุรักษ์ และคณะ (2548, หน้า 65-66) พบว่า ตัวบ่งชี้ต่อความสำเร็จในการทำวิจัย บรรยากาศการวิจัย มีแหล่งค้นคว้าเอกสาร กำหนดนโยบาย และแนวทางการทำงานวิจัยของสถาบันอย่างชัดเจน และผลงานวิจัยของชอลดา วิชัยพาณิชย์ (2554, หน้า 103-106) พบว่า ปัจจัยด้านบรรยากาศวิจัยมีความสัมพันธ์กับการสนับสนุนจากหน่วยงาน

3. ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการทำวิจัย

จากผลการศึกษาปัจจัยด้านแรงจูงใจการทำวิจัย พบว่า อาจารย์มีภาระงานสอนมากรองลงมาคือ ไม่มีที่เลี้ยงในการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการทำวิจัย และมีขั้นตอนการขอรับทุนยุ่งยากมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกรวี เวียงเหล็ก (2553, หน้า 97-98) ที่ว่า การเห็นคุณค่าในตนเอง เป็นปัจจัยอิทธิพลทางอ้อมต่ออัตมโนทัศน์ในการทำวิจัย

บทที่ 4

สรุปและเสนอแนะเกี่ยวกับการวิจัยในขั้นตอนต่อไป
ตลอดจนประโยชน์ในทางประยุกต์ของผลการวิจัยที่ได้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. อาจารย์ควรจัดสรรเวลาให้ชัดเจนเพื่อให้มีเวลาในการทำวิจัยมากขึ้น ซึ่งการทำวิจัยมุ่งไปสู่ไปพัฒนาตนเอง และก้าวสู่ตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น
2. คณะควรกำหนดนโยบายในการส่งเสริมการวิจัยในระยะยาว 3-5 ปี และจัดทำคู่มือการให้ทุนวิจัย ให้ชัดเจน
3. คณะควรจัดสภาพแวดล้อม ทรัพยากร และสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการทำวิจัยของอาจารย์ เช่น ห้องสมุดของคณะให้มีตำรา เอกสารที่หลากหลาย ทันสมัย ในศาสตร์ของศึกษาศาสตร์ และนวัตกรรมต่าง ๆ และจัดสถานที่ในการประชุมกลุ่มย่อยของอาจารย์ รวมถึงฐานข้อมูลในการค้นคว้าความรู้ทั้งจากต่างประเทศและในประเทศ
4. คณะควรให้การสนับสนุนอาจารย์ในการเข้าร่วมประชุมวิชาการทางการวิจัยเพื่อเกิดเครือข่ายภายนอกมหาวิทยาลัย และต่างประเทศ
5. คณะควรให้รางวัลกับอาจารย์ที่นำผลงานวิจัยไปใช้เชิงประจักษ์ เช่น จดสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร สิทธิบัตร หรือได้รับการคัดเลือกจากหน่วยงานอื่นทั้งในประเทศและต่างประเทศ
6. บุคลากรสายสนับสนุนวิชาการที่ดูแลงานวิจัยของคณะควรให้ข้อมูลข่าวสารด้านการวิจัยที่ถูกต้อง รวดเร็ว และอำนวยความสะดวกให้กับอาจารย์ได้เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการประเมินแนวทางการส่งเสริมการวิจัยของคณะในทุกปี
2. ควรทำวิจัยเชิงปริมาณในการเปรียบเทียบผลงานวิจัยของอาจารย์คณะศึกษาศาสตร์

บทที่ 5 ผลผลิต

ผลงานตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ

ผู้วิจัยจะนำผลงานวิจัย เรื่อง แนวทางการส่งเสริมการวิจัยของอาจารย์ใน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาที่แล้วเสร็จสมบูรณ์ไปตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการที่มี ผู้ทรงคุณวุฒิร่วมกลั่นกรอง (Peer Review) ในระดับชาติ ภายในกำหนดเวลาไม่เกิน 180 วัน นับแต่ผู้วิจัยส่งรายงานฉบับสมบูรณ์

บรรณานุกรม

- กองบริหารการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมมหาวิทยาลัยบูรพา, 2561, แผนยุทธศาสตร์การวิจัย และพัฒนานวัตกรรม มหาวิทยาลัยบูรพา. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- กัญญาวีร์ สมนึก. (2557). ปัจจัยในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการประยุกต์, มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. (2559). *แผนยุทธศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. 2559-2563*. ชลบุรี: ฝ่ายยุทธศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ฐิติพร ตันติศรียานุรักษ์ และคณะ. (2548). *ปัจจัยที่มีผลต่อการทำวิจัยของบุคลากร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ*. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ: กรุงเทพฯ.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญเรียง ขจรศิลป์. (2533). *วิธีวิจัยทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: พิสิกส์เซ็นเตอร์การพิมพ์.
- ปาลีรัตน์ การดี. (2559). แนวทางการส่งเสริมการทำวิจัยด้านการศึกษาทางไกล มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. *วารสาร e-jodil*. 6(1): 1-15.
- ผ่องพรรณ ตรียมงคลกุล. (2543). *การออกแบบการวิจัย*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- รุจิรา เจียมอมรรรัตน์และอรชร อินทองปาน. (2555, มกราคม – เมษายน). การพัฒนาระบบและกลไกการส่งเสริมการผลิตผลงานวิจัยของวิทยาลัยในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก. *วารสารพยาบาลกระทรวงสาธารณสุข*. 22(1): 68 – 75.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2553). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: พิมพ์ลักษณ์.
- วนิดา พิงสระน้อย, 2556, ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- สุชาติ เมืองแก้ว, 2561, นโยบายการส่งเสริมการวิจัยในมหาวิทยาลัยเพื่อก้าวสู่ความเป็นเลิศ. อ้างถึงใน [file:///C:/Users/admin/Downloads/77199-Article%20Text-184830-1-10-20170211%20\(4\).pdf](file:///C:/Users/admin/Downloads/77199-Article%20Text-184830-1-10-20170211%20(4).pdf).
- อำนวยการวิทย์ ชูวงศ์. (2519). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์*. กรุงเทพฯ : แพร่พิทยา.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

เอกสารรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา



ที่ ๑๑๓/๒๕๖๒

เอกสารรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
มหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้พิจารณาโครงการวิจัย

รหัสโครงการวิจัย Hu 063/2562
โครงการวิจัยเรื่อง แนวทางการส่งเสริมการวิจัยของอาจารย์ในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
หัวหน้าโครงการวิจัย นางสาวทัตญา วุฒิวรรณ
หน่วยงานที่สังกัด คณะศึกษาศาสตร์

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า
โครงการวิจัยดังกล่าวเป็นไปตามหลักการของจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ โดยที่ผู้วิจัยเคารพสิทธิและศักดิ์ศรีในความเป็น
มนุษย์ ไม่มีการล่วงละเมิดสิทธิ สวัสดิภาพ และไม่ก่อให้เกิดอันตรายแก่ตัวอย่งการวิจัยและผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย

จึงเห็นสมควรให้ดำเนินการวิจัยในขอบข่ายของโครงการวิจัยที่เสนอได้ (ดูตามเอกสารตรวจสอบ)

- เอกสารโครงการวิจัยฉบับภาษาไทย ฉบับที่ ๑ วันที่ ๒๒ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒
- เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย ฉบับที่ ๑ วันที่ ๒๒ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒
- เอกสารแบบแสดงความยินยอมของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย ฉบับที่ ๑ วันที่ ๒๒ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒
- เอกสารแสดงรายละเอียดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยซึ่งผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว หรือชุดที่ใช้เก็บข้อมูลจริง จากผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย ฉบับที่ ๒ วันที่ ๒๔ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๒

การรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ฉบับนี้ มีผลถึงวันที่ ๓๐ เดือน มิถุนายน
พ.ศ. ๒๕๖๓

ออกให้ ณ วันที่ ๑ เดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

ลงนาม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิทวัส แจงเอียด)

ประธานคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

มหาวิทยาลัยบูรพา

ภาคผนวก ข

เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย (Participant Information Sheet)

เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย
(Participant Information Sheet)

รหัสโครงการวิจัย : HU063 / 2562

โครงการวิจัยเรื่อง : แนวทางการส่งเสริมการวิจัยของอาจารย์ในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
เรียน ผู้ร่วมโครงการวิจัย

ข้าพเจ้า นางสาวทัณณ วุฒิวรรณ ตำแหน่ง นักวิชาการศึกษา สังกัดสำนักงานคณบดี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ขอเรียนเชิญท่านเข้าร่วมโครงการวิจัยแนวทางการส่งเสริมการวิจัยของ อาจารย์ในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ก่อนที่ท่านจะตกลงเข้าร่วมการวิจัย ขอเรียนให้ท่านทราบ รายละเอียดของโครงการวิจัย ดังนี้

โครงการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการทำงานวิจัยและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำงานวิจัยของ อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา และเพื่อหาแนวทางการส่งเสริมการวิจัยของอาจารย์ใน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ทั้งนี้เพื่อให้คณะศึกษาศาสตร์ได้แนวทางการส่งเสริมการวิจัยของอาจารย์ หากท่านตกลงที่จะเข้าร่วมการศึกษาวิจัยนี้ข้าพเจ้าขอความร่วมมือให้ท่านตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ สภาพปัญหา และความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์คณะศึกษาศาสตร์

การเข้าร่วมโครงการฝึกอบรมฯ เป็นไปโดยสมัครใจ ท่านอาจปฏิเสธที่จะเข้าร่วม และถ้ากิจกรรมนี้ไม่ตรงกับ ความสนใจของท่าน ท่านสามารถถอนตัวจากการเข้าร่วมโครงการได้ตลอดเวลา โดยไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อ ท่านทั้งสิ้น ผลของการวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ในการวางแผนในการของทุนอุดหนุนการทำวิจัยของท่าน รวมทั้ง ประโยชน์ในการพัฒนาแนวทางการส่งเสริมการวิจัยของอาจารย์ การเข้าร่วมโครงการวิจัยนี้ไม่มีความเสี่ยงแต่ ใดๆ ข้อมูลต่าง ๆ ของท่านจะถูกเก็บไว้เป็นความลับ ไม่มีการเปิดเผยชื่อของท่าน การนำเสนอข้อมูลจะเป็นใน ภาพรวม ทั้งนี้ข้อมูลจะถูกเก็บไว้ในเครื่องคอมพิวเตอร์ที่มีรหัสผ่านของคณะผู้วิจัยเท่านั้น ส่วนเอกสารจะเก็บไว้ในตู้เอกสารที่ใส่กุญแจไว้เป็นเวลา ๑ ปี หลังการเผยแพร่ผลการวิจัยและจะถูกนำไปทำลายหลังจากนั้น

หากท่านมีคำถามหรือข้อสงสัยประการใดสามารถติดต่อข้าพเจ้า นางสาวทัณณ วุฒิวรรณ ตำแหน่ง นักวิชาการศึกษา สังกัดสำนักงานคณบดี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โทร ๐๓๘-๑๐๒๐๘๔ โทรศัพทมือถือหมายเลข ๐๘๖-๕๕๙-๘๖๘๗ E-mail: watanyou@go.buu.ac.th ข้าพเจ้ายินดีตอบคำถาม และ ข้อสงสัยของท่านทุกเมื่อ และถ้าผู้วิจัยไม่ปฏิบัติตามที่ได้ชี้แจงไว้ในเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย สามารถ แจ้งมายัง คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา กองบริหารการวิจัยและ นวัตกรรม หมายเลข โทรศัพท์ ๐๓๘-๑๐๒๕๖๑-๖๒ เมื่อท่านพิจารณาแล้วเห็นสมควรเข้าร่วมในการวิจัยนี้ ขอความกรุณาลงนามในใบยินยอมร่วมโครงการที่แนบ มาด้วย และขอขอบพระคุณในความร่วมมือของท่านมา ณ ที่นี้



คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
มหาวิทยาลัยบูรพา

วันที่รับของ

22 พ.ค. 2562

ภาคผนวก ค

เอกสารแสดงความยินยอมของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย (Consent Form)



เอกสารแสดงความยินยอม
ของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย (Consent Form)



คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
มหาวิทยาลัยบูรพา

วันที่รับรอง

22 พ.ค. 2562

รหัสโครงการวิจัย : HU06312562

(สำนักงานคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา เป็นผู้ออกรหัสโครงการวิจัย)

โครงการวิจัยเรื่อง แนวทางการส่งเสริมการวิจัยของอาจารย์ในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ให้คำยินยอม วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ก่อนที่จะลงนามในเอกสารแสดงความยินยอมของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยนี้ ข้าพเจ้าได้รับการอธิบายถึง วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย วิธีการวิจัย และรายละเอียดต่างๆ ตามที่ระบุในเอกสารข้อมูลสำหรับผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้ให้แก่อข้าพเจ้า และข้าพเจ้าเข้าใจคำอธิบายดังกล่าวครบถ้วนเป็นอย่างดีแล้ว และผู้วิจัยรับรองว่าจะตอบคำถามต่างๆ ที่ข้าพเจ้าสงสัยเกี่ยวกับการวิจัยนี้ด้วยความเต็มใจ และไม่ปิดบังซ่อนเร้นจน ข้าพเจ้าพอใจ

ข้าพเจ้าเข้าร่วมโครงการวิจัยนี้ด้วยความสมัครใจ และมีสิทธิที่จะบอกเลิกการเข้าร่วมโครงการวิจัยนี้ เมื่อใดก็ได้ การบอกเลิกการเข้าร่วมการวิจัยนั้นไม่มีผลกระทบต่อ การขอรับทุนอุดหนุนการวิจัย หรือการ ประสานงานใดๆ กับคณะศึกษาศาสตร์ ที่ข้าพเจ้าจะพึงได้รับต่อไป

ผู้วิจัยรับรองว่าจะเก็บข้อมูลเกี่ยวกับตัวข้าพเจ้าเป็นความลับ จะเปิดเผยได้เฉพาะในส่วนที่เป็นสรุป ผลการวิจัย การเปิดเผยข้อมูลของข้าพเจ้าต่อหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องต้องได้รับอนุญาตจากข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าได้อ่านข้อความข้างต้นแล้วมีความเข้าใจดีทุกประการ และได้ลงนามในเอกสารแสดงความ ยินยอมนี้ด้วยความเต็มใจ

กรณีที่ข้าพเจ้าไม่สามารถอ่านหรือเขียนหนังสือได้ ผู้วิจัยได้อ่านข้อความในเอกสารแสดงความยินยอม ให้แก่ข้าพเจ้าฟังจนเข้าใจดีแล้ว ข้าพเจ้าจึงลงนามหรือประทับลายนิ้วหัวแม่มือของข้าพเจ้าในเอกสารแสดงความ ยินยอมนี้ด้วยความเต็มใจ

ลงนามผู้ยินยอม

(.....)

ลงนามพยาน

(.....)

หมายเหตุ กรณีที่ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยให้ความยินยอมด้วยการประทับลายนิ้วหัวแม่มือ ขอให้พยานลงลายมือชื่อ รับรองด้วย

ภาคผนวก ง

แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษาที่มีความรู้ และประสบการณ์เกี่ยวกับการวิจัย

แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษาที่มีความรู้ และประสบการณ์เกี่ยวกับการวิจัย

วันที่ให้สัมภาษณ์.....
เวลา.....น. ถึง เวลา.....น. สถานที่.....

ผู้วิจัยขออนุญาตสัมภาษณ์ข้อมูลผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษาที่มีความรู้ และประสบการณ์
เกี่ยวกับการบริหารการวิจัยในสถาบันอุดมศึกษา (โดยขออนุญาตบันทึกเทปเพื่อนำไปถอดความ)

1. ท่านคิดว่าปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัยของอาจารย์ ที่หน่วยงานเป็นผู้สนับสนุนมีลักษณะเป็น
อย่างไร

.....
.....
.....
.....
.....
.....

2. ท่านคิดว่าปัจจัยเฉพาะบุคคลที่มีต่อการวิจัยของหน่วยงาน มีลักษณะเป็นอย่างไร

.....
.....
.....
.....
.....
.....

3. แนวทางในการกำหนดทิศทางการให้ทุนอุดหนุนการวิจัยของสถาบัน ควรเป็นอย่างไร

.....
.....
.....
.....
.....
.....



คณะกรรมการที่จรรยาบรรณการวิจัยในมนุษย์
มหาวิทยาลัยบูรพา

วันที่รับรอง :

24 มิ.ย. 2562

ภาคผนวก จ

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย เรื่อง แนวทางการส่งเสริมการวิจัยของอาจารย์ในคณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา (สำหรับอาจารย์ที่เคยรับทุนอุดหนุนการวิจัยของคณะศึกษาศาสตร์)

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง แนวทางการส่งเสริมการวิจัยของอาจารย์ในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
(สำหรับอาจารย์ที่เคยรับทุนอุดหนุนการวิจัยของคณะศึกษาศาสตร์)

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการทำงานวิจัยและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำงานวิจัยของอาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
2. แบบสอบถามรายละเอียด มี 3 ตอน ดังนี้
 ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
 ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับงานวิจัย
 ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำงานวิจัย
3. ขอความกรุณาตอบคำถามทุกข้อตามความคิดเห็นและสภาพเป็นจริงของท่านอย่างเป็นอิสระ เพื่อเป็นประโยชน์ในการวิจัย
4. คำตอบของท่าน ผู้วิจัยจะเก็บเป็นความลับ และนำเสนอผลเป็นรายงานในภาพรวม เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาระบบวิจัยของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เท่านั้น



คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
มหาวิทยาลัยบูรพา

วันที่รับผล :

24 มิ.ย. 2562

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย x ลงในช่องว่าง () และกรอกข้อมูลตามสภาพความเป็นจริง

1. เพศ 1.1 () ชาย 1.2 () หญิง
2. อายุ ปี
3. ระดับการศึกษาสูงสุด
 3.1 () ปริญญาโท 3.2 () ปริญญาเอก
4. ตำแหน่งทางวิชาการ
 4.1 () อาจารย์ 4.2 () ผู้ช่วยศาสตราจารย์
 4.3 () รองศาสตราจารย์
5. อายุการทำงาน (ในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา) ปี



คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
มหาวิทยาลัยบูรพา

รับขึ้นทะเบียน

๒๔ มิ.ย. 2562

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานวิจัย

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย x ลงในช่องว่าง () และกรอกข้อมูลตามสภาพความเป็นจริง

1. งานวิจัยที่ท่านได้รับทุนอุดหนุนจากคณะศึกษาศาสตร์

จำนวน เรื่อง

2. งานวิจัยที่ท่านเคยได้รับจากแหล่งอื่นที่ไม่ใช่คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

จำนวน เรื่อง

แหล่งทุน.....

แหล่งทุน.....

3. เหตุผลสำคัญที่ท่านทำวิจัย เพราะเหตุผลใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

() ภาระหน้าที่

() ต้องการทำผลงานเพื่อขอเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการ

() ต้องการความยอมรับและชื่อเสียงทางวิชาการของตนเอง

() ต้องการค้นคว้าความรู้เพิ่มเติมให้เป็นประโยชน์ต่อแวดวงวิชาการ

() เพื่อให้हित หรือผู้สนใจสามารถนำองค์ความรู้ที่ได้รับไปอ้างอิงได้

() เพื่อสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ



คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน
มหาวิทยาลัยบูรพา

วันที่มีผล :

24 มิ.ย. 2562

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำงานวิจัย
 คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย x ลงในช่องว่าง () ที่ตรงกับความคิดเห็นและสภาพความเป็นจริงของท่านมากที่สุด
 ดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด	5	เห็นด้วยน้อย	2
เห็นด้วยมาก	4	เห็นด้วยน้อยที่สุด	1
เห็นด้วยปานกลาง	3		

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. ท่านมีความรู้ความเข้าใจเรื่องที่ท่านจะทำวิจัยอย่างเพียงพอ					
2. ท่านมีความรู้เกี่ยวกับวิธีวิจัย					
3. ท่านกำหนดปัญหาวิจัยและวัตถุประสงค์การวิจัยได้อย่างถูกต้อง					
4. ท่านสืบค้น เอกสาร และงานวิจัยจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง					
5. ท่านมีประสบการณ์ในการวิจัย					
6. ท่านมีเวลาทำวิจัยได้อย่างต่อเนื่อง					
7. ท่านสามารถทำวิจัยตามระยะเวลาที่ได้วางแผนไว้					
8. เวลาที่เพียงพอเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อคุณภาพงานวิจัย					
9. งานวิจัยเป็นภารกิจที่สำคัญของบุคลากรสายวิชาการภายในคณะ					
10. เมื่อเกิดปัญหาในการทำวิจัย ท่านจะสามารถแก้ปัญหาให้ลุล่วงไปได้					
11. ท่านมีความสามารถในการทำวิจัยที่มีคุณภาพ					
12. ท่านจะรับฟังข้อเสนอแนะจากบุคคลอื่นอย่างมีเหตุผล					
13. ท่านจะทำงานวิจัยเพื่อความก้าวหน้าในตำแหน่งที่สูงขึ้น					
14. ตำแหน่งทางวิชาการเป็นสิ่งจูงใจการทำงานวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ					



คณะกรรมการพิจารณาวิจัยธรรมการวิจัยในชุมชน
 มหาวิทยาลัยบูรพา

วันที่รับรอง

24 มิ.ย. 2562

ภาคผนวก ฉ

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย เรื่อง แนวทางการส่งเสริมการวิจัยของอาจารย์ในคณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา (สำหรับอาจารย์ที่ไม่เคยรับทุนอุดหนุนการวิจัยของคณะศึกษาศาสตร์)

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง แนวทางการส่งเสริมการวิจัยของอาจารย์ในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
(สำหรับอาจารย์ที่ไม่เคยรับทุนอุดหนุนการวิจัยของคณะศึกษาศาสตร์)

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการทำงานวิจัยและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำงานวิจัยของอาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
2. แบบสอบถามรายละเอียด มี 3 ตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับงานวิจัย
3. ขอความกรุณาตอบคำถามทุกข้อตามความคิดเห็นและสภาพเป็นจริงของท่านอย่างเป็นอิสระ เพื่อเป็นประโยชน์ในการวิจัย
4. คำตอบของท่าน ผู้วิจัยจะเก็บเป็นความลับ และนำเสนอผลเป็นรายงานในภาพรวม เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนากระบวนการวิจัยของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เท่านั้น



คณะกรรมการจัดการงานกิจกรรมการวิจัย
มหาวิทยาลัยบูรพา

วันที่รับทราบ

24 มิ.ย. 2562

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย x ลงในช่องว่าง () และกรอกข้อมูลตามสภาพความเป็นจริง

1. เพศ 1.1 () ชาย 1.2 () หญิง
2. อายุ ปี
3. ระดับการศึกษาสูงสุด
 3.1 () ปริญญาโท 3.2 () ปริญญาเอก
4. ตำแหน่งทางวิชาการ
 4.1 () อาจารย์ 4.2 () ผู้ช่วยศาสตราจารย์
 4.3 () รองศาสตราจารย์
5. อายุการทำงาน (ในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา) ปี



คณะกรรมการพิจารณาวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยบูรพา

วันที่พิจารณา

24 มิ.ย. 2562

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานวิจัย

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย x ลงในช่องว่าง () และกรอกข้อมูลตามสภาพความเป็นจริง

1. เหตุผลสำคัญที่ท่านไม่ทำวิจัย มากที่สุดคือ

- () ขาดความรู้และประสบการณ์ทำวิจัย
- () มีภาระงานสอนมาก
- () มีขั้นตอนการขอรับทุนยุ่งยากมาก
- () ไม่มีแหล่งค้นคว้า อุปกรณ์ สนับสนุนการทำวิจัย
- () ไม่มีพี่เลี้ยงในการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการทำวิจัย
- () หาแหล่งตีพิมพ์เพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัยได้ยาก
- () การทำวิจัยทำให้เสียเวลา เพราะนำไปใช้ประโยชน์ได้น้อย
- () อื่นๆ (ระบุ)

2. งานวิจัยที่ท่านเคยได้รับจากแหล่งอื่นที่ไม่ใช่คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

.....

.....

.....

.....

3. ในอนาคตหากท่านมีการวางแผนที่จะขอรับทุนอุดหนุนการวิจัยของคณะศึกษาศาสตร์ เพราะเหตุผลใด

- () การทำวิจัยท้าทายความรู้ความสามารถของท่าน
- () การทำวิจัยเพื่อความก้าวหน้าในตำแหน่งที่สูงขึ้น
- () คณะกำหนดทิศทางการวิจัยที่ชัดเจน
- () คณะมีรางวัลให้กับนักวิจัย



คณะกรรมการพิจารณาโครงการวิจัยใหม่
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

วันที่รับเรื่อง

24 มิ.ย. 2562

Version 2.0/ June 24, 2019

ประวัติย่อของผู้วิจัย